EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 16.7.2025
COM(2025) 415 final

ANNEX 2

PŘÍLOHA

návrhu ROZHODNUTÍ RADY

o podpisu Úmluvy Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě jménem Evropské unie

Příloha II

Konečné znění úmluvy

Úmluva Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě;

Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě

Preambule

Státy, které jsou smluvními stranami této úmluvy,

s ohledem na cíle a zásady Charty Organizace spojených národů,

berouce na vědomí, že informační a komunikační technologie, které mají obrovský potenciál pro rozvoj společnosti, vytvářejí nové příležitosti pro pachatele, mohou přispívat ke zvyšování míry a rozmanitosti trestné činnosti a mohou mít nepříznivý dopad na státy, podniky a blahobyt jednotlivců a společnosti jako celku,

znepokojeny tím, že využívání systémů informačních a komunikačních technologií může mít značný vliv na rozsah, rychlost a dosah trestných činů, včetně trestných činů souvisejících s terorismem a nadnárodní organizovanou trestnou činností, jako je obchodování s lidmi, převaděčství migrantů, nedovolená výroba střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva, obchod s drogami a nedovolený obchod s kulturními statky,

přesvědčeny, že je třeba přednostně provádět globální trestněprávní politiku zaměřenou na ochranu společnosti před kyberkriminalitou, mimo jiné přijetím vhodných právních předpisů, ustanovením obecných trestných činů a procesních pravomocí a podporou mezinárodní spolupráce s cílem účinněji předcházet těmto činnostem a bojovat proti nim na vnitrostátní, regionální a mezinárodní úrovni,

odhodlány odepřít bezpečný úkryt těm, kdo se podílejí na kyberkriminalitě, a stíhat tyto trestné činy všude, kde k nim dochází,

zdůrazňujíce potřebu posílit koordinaci a spolupráci mezi státy, mimo jiné poskytováním technické pomoci a budováním kapacit, včetně předávání technologií za vzájemně dohodnutých podmínek zemím, zejména rozvojovým, na jejich žádost, s cílem zlepšit vnitrostátní právní předpisy a rámce a zvýšit kapacitu vnitrostátních orgánů pro řešení kyberkriminality ve všech jejích formách, včetně její prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání, a zdůrazňujíce v této souvislosti úlohu, kterou hraje Organizace spojených národů,

uznávajíce rostoucí počet obětí kyberkriminality, důležitost dosažení spravedlnosti pro tyto oběti a nutnost řešit potřeby osob ve zranitelném postavení v rámci opatření přijatých k prevenci a potírání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva,

odhodlány účinněji předcházet, odhalovat a potlačovat mezinárodní převody majetku získaného v důsledku kyberkriminality a posilovat mezinárodní spolupráci při vymáhání a navracení výnosů z trestné činnosti zjištěných v souladu s touto úmluvou,

s ohledem na to, že prevence kyberkriminality a boj proti ní je odpovědností všech států a že mají-li být jejich snahy v této oblasti účinné, musí vzájemně spolupracovat s podporou a zapojením příslušných mezinárodních a regionálních organizací, jakož i nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a subjektů soukromého sektoru,

uznávajíce význam zohlednění rovnosti žen a mužů ve všech příslušných snahách o prevenci a potírání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva, v souladu s vnitrostátním právem,

berouce v úvahu potřebu dosáhnout cílů v oblasti prosazování práva a zajistit dodržování lidských práv a základních svobod zakotvených v platných mezinárodních a regionálních nástrojích,

uznávajíce právo na ochranu před svévolným nebo nezákonným zasahováním do soukromí a důležitost ochrany osobních údajů,

vyzdvihujíce práci Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu a dalších mezinárodních a regionálních organizací v oblasti prevence a boje proti kyberkriminalitě,

s odvoláním na rezoluci Valného shromáždění 74/247 ze dne 27. prosince 2019 a 75/282 ze dne 26. května 2021,

zohledňujíce stávající mezinárodní a regionální úmluvy a smlouvy o spolupráci v trestních věcech, jakož i podobné smlouvy, které existují mezi členskými státy Organizace spojených národů,

se dohodly takto:

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1

Prohlášení o účelu

Účely této úmluvy jsou následující:

a) podporovat a posilovat opatření pro účinnější a efektivnější předcházení kyberkriminalitě a boj proti ní;

b) podporovat, usnadňovat a posilovat mezinárodní spolupráci při předcházení kyberkriminalitě a jejím potírání a

c) prosazovat, usnadňovat a podporovat technickou pomoc a budování kapacit pro předcházení kyberkriminalitě a boj proti ní, zejména ve prospěch rozvojových zemí.

Článek 2

Použití pojmů

Pro účely této úmluvy se rozumí:

a) „systémem informačních a komunikačních technologií“ jakékoli zařízení nebo skupina vzájemně propojených nebo souvisejících zařízení, z nichž jedno nebo více podle programu shromažďuje, uchovává a provádí automatické zpracování elektronických dat;

b) „elektronickými daty“ jakékoli znázornění skutečností, informací nebo pojmů ve formě vhodné ke zpracování v systému informačních a komunikačních technologií, včetně programu vhodného k tomu, aby systém informačních a komunikačních technologií vykonával určitou funkci;

c) „provozními údaji“ jakákoli elektronická data týkající se komunikace prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, generovaná systémem informačních a komunikačních technologií, který je součástí komunikačního řetězce, s uvedením původu, místa určení, trasy, času, data, velikosti, doby trvání komunikace nebo typu základní služby;

d) „obsahovými daty“ jakákoli elektronická data, jiná než informace o účastníkovi nebo provozní údaje, týkající se podstaty dat přenášených systémem

informačních a komunikačních technologií, mimo jiné včetně obrázků, textových zpráv, hlasových zpráv, zvukových záznamů a videozáznamů;

e) „poskytovatelem služby“ jakýkoli veřejný nebo soukromý subjekt, který:

i) poskytuje uživatelům svých služeb možnost komunikovat prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií nebo

ii) zpracovává nebo ukládá elektronická data jménem takové komunikační služby nebo uživatelů takové služby;

f) „informacemi o účastníkovi“ veškeré informace, které má poskytovatel služeb k dispozici a které se týkají účastníků jeho služeb, kromě provozních nebo obsahových dat, a jejichž prostřednictvím lze zjistit:

i) typ využívané komunikační služby, související technická ustanovení a dobu poskytování služby;

ii) totožnost účastníka, poštovní nebo zeměpisnou adresu, telefonní nebo jiné přístupové číslo, fakturační nebo platební údaje, které jsou k dispozici na základě smlouvy nebo ujednání o službách;

iii) veškeré další informace o místě instalace komunikačního zařízení, které jsou k dispozici na základě smlouvy o poskytování služeb nebo ujednání;

g) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě;

h) „závažným trestným činem“ jednání naplňující skutkovou podstatu trestného činu, za který je stanoven trest odnětí svobody s horní hranicí nejméně čtyři roky nebo trest přísnější;

i) „majetkem“ veškerá aktiva hmotné nebo nehmotné povahy, movitá nebo nemovitá, včetně virtuálních aktiv, jakož i právní doklady a nástroje dokládající právní nárok na taková aktiva nebo zájem na nich;

j) „výnosem z trestné činnosti“ jakýkoli majetek pocházející přímo či nepřímo ze spáchání trestného činu nebo získaný spácháním trestného činu;

k) „zmrazením“ nebo „zajištěním“ dočasný zákaz převodu či přeměny majetku, nakládání s majetkem či jeho přemístění nebo jeho dočasné převzetí do úschovy či převzetí kontroly nad ním na základě příkazu vydaného soudem nebo jiným příslušným orgánem;

l) „konfiskací“, která podle okolností zahrnuje i propadnutí, trvalé odnětí majetku rozhodnutím soudu nebo jiného příslušného orgánu;

m) „predikativním trestným činem“ jakýkoli trestný čin, v jehož důsledku došlo k vytvoření výnosů, které se mohou stát předmětem trestného činu definovaného v článku 17 této úmluvy;

n) „organizací regionální hospodářské integrace“ organizace vytvořená suverénními státy dané oblasti, na niž její členské státy převedly pravomoc v záležitostech upravovaných touto úmluvou a která byla řádně zmocněna, v souladu se svými vnitřními postupy, k podpisu, ratifikaci, přijetí či schválení této úmluvy nebo přistoupení k ní; odkazy v této úmluvě na „státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy“, se vztahují na uvedené organizace v rámci rozsahu jejich pravomocí;

o) „mimořádnou událostí“ situace, v níž je podstatně a bezprostředně ohrožen život nebo bezpečnost jakékoli fyzické osoby.

Článek 3

Oblast působnosti

Tato úmluva se vztahuje, pokud v ní není uvedeno jinak, na:

a) předcházení trestným činům stanoveným v souladu s touto úmluvou, včetně zmrazení, zajištění, konfiskace a vrácení výnosů z těchto trestných činů, a jejich vyšetřování a stíhaní;

b) shromažďování, získávání, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě pro účely trestního vyšetřování nebo řízení, jak je stanoveno v článcích 23 a 35 této úmluvy.

Článek 4

Trestné činy stanovené v souladu s jinými úmluvami a protokoly OSN

1. Při provádění dalších platných úmluv a protokolů Organizace spojených národů, jichž jsou smluvními stranami, státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zajistí, aby trestné činy stanovené v souladu s těmito úmluvami a protokoly byly považovány za trestné činy i podle vnitrostátního práva, pokud jsou spáchány prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií.

2. Žádné ustanovení tohoto článku nesmí být vykládáno tak, že zakládá trestné činy v souladu s touto úmluvou.

Článek 5

Ochrana svrchovanosti

1. Smluvní strany plní své závazky podle této úmluvy způsobem, který je v souladu se zásadami svrchované rovnosti a územní celistvosti států a zásadou nevměšování se do vnitrostátních záležitostí jiných států.

2. Žádné ustanovení této úmluvy neopravňuje stát, který je smluvní stranou úmluvy, k tomu, aby na území jiného státu vykonávala pravomoci a funkce, které jsou vnitrostátními právními předpisy tohoto státu vyhrazeny výlučně orgánům tohoto státu.

Článek 6

Dodržování lidských práv

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby plnění jejich závazků podle této úmluvy bylo v souladu s jejich závazky podle mezinárodního práva v oblasti lidských práv.

2. Žádné ustanovení této úmluvy nesmí být vykládáno tak, že umožňuje potlačování lidských práv nebo základních svobod, včetně práv souvisejících se svobodou projevu, svědomí, názoru, náboženského vyznání nebo přesvědčení, pokojného shromažďování a sdružování, v souladu s platným mezinárodním právem v oblasti lidských práv a způsobem, který je s ním v souladu.

Kapitola II

Kriminalizace

Článek 7

Nelegální přístup

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jeho vnitrostátním právu byl trestným činem neoprávněný přístup k celému systému informačních a komunikačních technologií nebo k jeho části, pokud byl spáchán úmyslně.

2. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může vyžadovat, aby byl trestný čin spáchán porušením bezpečnostních opatření, s úmyslem získat elektronická data nebo s jiným

nekalým či trestným úmyslem nebo v souvislosti se systémem informačních a komunikačních technologií, který je připojen k jinému systému informačních a komunikačních technologií.

Článek 8

Neoprávněný odposlech

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jeho vnitrostátním právu byl jako trestný čin stanoven úmyslný a neoprávněný odposlech, provedený technickými prostředky, neveřejných přenosů elektronických dat do systému informačních a komunikačních technologií, z něj nebo v jeho rámci, včetně elektromagnetických emisí ze systému informačních a komunikačních technologií přenášejícího taková elektronická data.

2. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může vyžadovat, aby byl trestný čin spáchán s nekalým nebo trestným úmyslem nebo v souvislosti se systémem informačních a komunikačních technologií, který je napojen na jiný systém informačních a komunikačních technologií.

Článek 9

Zásah do elektronických dat

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby poškození, vymazání, znehodnocení, pozměnění nebo potlačení elektronických dat, pokud je spácháno úmyslně a neoprávněně, bylo podle jeho vnitrostátního práva považováno za trestný čin.

2. Stát, který je smluvní stranou této úmluvy, může požadovat, aby jednání popsané v odstavci 1 tohoto článku mělo za následek vážnou újmu.

Článek 10

Zásah do systému informačních a komunikačních technologií

Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jeho vnitrostátním právu bylo jako trestný čin stanoveno úmyslné a neoprávněné vážné narušení fungování systému informačních a komunikačních technologií vkládáním, přenášením, poškozováním, vymazáním, znehodnocováním, pozměňováním nebo potlačováním elektronických dat.

Článek 11

Zneužití zařízení

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jeho vnitrostátním právu bylo jako trestný čin stanoveno úmyslné a neoprávněné:

a) získávání, výroba, prodej, obstarávání pro použití, dovoz, distribuce nebo jiné zpřístupňování:

i) zařízení, včetně programu, navrženého nebo upraveného především za účelem spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s články 7 až 10 této úmluvy, nebo

ii) hesla, přístupových údajů, elektronického podpisu nebo obdobných údajů, které umožňují přístup k celému systému informačních a komunikačních technologií nebo k jeho části,

s úmyslem, aby zařízení, včetně programu, nebo heslo, přístupové údaje, elektronický podpis nebo podobné údaje byly použity ke spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s články 7 až 10 této úmluvy, a

b) držení předmětu uvedeného v odst. 1 písm. a) bodě i) nebo ii) tohoto článku s úmyslem použít jej ke spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s články 7 až 10 této úmluvy.

2. Tento článek se nevykládá tak, že ukládá trestní odpovědnost, pokud získání, výroba, prodej, obstarání pro použití, dovoz, distribuce nebo jiné zpřístupnění nebo držení uvedené v odstavci 1 tohoto článku není za účelem spáchání trestného činu stanoveného v souladu s články 7 až 10 této úmluvy, například pro autorizované testování nebo ochranu systému informačních a komunikačních technologií.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, si může vyhradit právo nepoužít odstavec 1 tohoto článku za předpokladu, že se výhrada netýká prodeje, distribuce nebo jiného zpřístupnění předmětů uvedených v odst. 1 písm. a) bodě ii) tohoto článku.

Článek 12

Padělání související s informačními a komunikačními technologiemi

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jeho vnitrostátním právu bylo považováno za trestný čin úmyslné a neoprávněné vkládání, pozměňování, mazání nebo potlačování elektronických údajů, jehož výsledkem jsou neautentické údaje, s úmyslem, aby byly považovány za autentické nebo aby se s nimi pro právní účely jednalo, jako by byly autentické, bez ohledu na to, zda jsou tyto údaje přímo čitelné a srozumitelné.

2. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může pro vyvození trestní odpovědnosti vyžadovat úmysl spáchat podvod nebo podobný nekalý či trestný úmysl.

Článek 13

Krádeže nebo podvody související se systémem informačních a komunikačních technologií

Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby podle jeho vnitrostátního práva bylo trestným činem, pokud je spáchán úmyslně a neoprávněně, způsobení majetkové škody jiné osobě prostřednictvím:

a) jakéhokoli vkládání, pozměňování, mazání nebo potlačování elektronických dat;

b) jakéhokoli zásahu do fungování systému informačních a komunikačních technologií;

c) jakéhokoli klamání ohledně skutkových okolností provedeného prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, které způsobí, že osoba učiní nebo opomene učinit něco, co by jinak neučinila nebo neopomenula učinit,

s podvodným nebo nepoctivým úmyslem opatřit sobě nebo jiné osobě neoprávněný prospěch v penězích nebo jiném majetku.

Článek 14

Trestné činy související s pohlavním zneužíváním dětí online nebo materiálem zobrazujícím pohlavní vykořisťováním dětí

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jeho vnitrostátním právu byla jako trestné činy stanovena následující jednání, pokud byla spáchána úmyslně a neoprávněně:

   a) výroba, nabízení, prodej, distribuce, přenos, vysílání, zobrazování, zveřejňování nebo jiné zpřístupňování materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí nebo pohlavní vykořisťování dětí prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií;

   b) vyhledávání, získávání nebo zpřístupňování materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí nebo pohlavní vykořisťování dětí prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií;

c) držení nebo kontrola materiálu zobrazujícího pohlavní zneužívání dětí nebo pohlavní vykořisťování dětí uloženého v systému informačních a komunikačních technologií nebo na jiném paměťovém médiu;

d) financování trestných činů stanovených v souladu s písmeny a) až c) tohoto odstavce, které mohou smluvní státy stanovit jako samostatný trestný čin.

2. Pro účely tohoto článku se pod pojmem „materiál týkající se pohlavního zneužívání dětí nebo pohlavního vykořisťování dětí“ rozumí vizuální materiál a může zahrnovat i písemný nebo zvukový obsah, který zobrazuje, popisuje nebo představuje osobu mladší 18 let:

   a) zapojenou do skutečné nebo simulované sexuální aktivity;

   b) v přítomnosti osoby, která se účastní jakékoli sexuální aktivity;

   c) jejíž pohlavní orgány jsou ukazovány především pro sexuální účely nebo

   d) podrobenou mučení nebo krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestu a tento materiál je sexuální povahy.

3. Smluvní stát může požadovat, aby se materiál uvedený v odstavci 2 tohoto článku omezil na materiál, který:

   a) zobrazuje, popisuje nebo představuje existující osobu nebo

   b) vizuálně zobrazuje pohlavní zneužívání nebo pohlavní vykořisťování dětí.

4. V souladu se svým vnitrostátním právem a v souladu s platnými mezinárodními závazky mohou smluvní státy přijmout opatření k vyloučení kriminalizace:

   a) chování dětí u materiálu, který si samy vytvořily a který je zobrazuje, nebo

   b) konsensuální výroby, přenosu nebo držení materiálu popsaného v odst. 2 písm. a) až c) tohoto článku, pokud je zobrazované jednání legální podle vnitrostátního práva a pokud je tento materiál uchováván výhradně pro soukromé a konsensuální použití zúčastněnými osobami.

5. Žádné ustanovení této úmluvy se nedotýká mezinárodních závazků, které více napomáhají realizaci práv dítěte.

Článek 15

Navazování kontaktu nebo grooming za účelem spáchání sexuálního trestného činu proti dítěti

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby v jeho vnitrostátním právu bylo jako trestný čin stanoveno úmyslné komunikování, navazování kontaktu, grooming nebo domlouvání prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií za účelem spáchání sexuálního trestného činu vůči dítěti, jak je definován ve

vnitrostátním právu, včetně spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s článkem 14 této úmluvy.

2. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může požadovat jednání, které podporuje jednání popsané v odstavci 1 tohoto článku.

3. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může zvážit rozšíření trestnosti podle odstavce 1 tohoto článku ve vztahu k osobě považované za dítě.

4. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou přijmout opatření k vyloučení trestnosti jednání popsaného v odstavci 1 tohoto článku, pokud se ho dopustí děti.

Článek 16

Šíření obrazového materiálu s intimním obsahem bez souhlasu

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v jeho vnitrostátním právu byl trestným činem prodej, šíření, přenos, zveřejnění nebo jiné zpřístupnění obrazového materiálu s intimním obsahem prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií bez souhlasu vyobrazené osoby, pokud je spácháno úmyslně a neoprávněně.

2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku se „obrazovým materiálem s intimním obsahem“ rozumí vizuální záznam osoby starší 18 let pořízený jakýmkoli způsobem, včetně fotografie nebo videozáznamu, který má sexuální povahu, na němž jsou odhaleny pohlavní orgány osoby nebo je osoba zapojena do sexuální aktivity, který byl v době pořízení záznamu soukromý a u něhož osoba nebo osoby na něm vyobrazené v době spáchání trestného činu důvodně očekávaly soukromí.

3. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může definici obrazového materiálu s intimním obsahem případně rozšířit na vyobrazení osob mladších 18 let, pokud jsou podle vnitrostátního práva způsobilé k sexuálním aktivitám a snímek nezobrazuje zneužívání nebo vykořisťování dětí.

4. Pro účely tohoto článku platí, že osoba mladší 18 let, která je vyobrazena na obrazovém materiálu s intimním obsahem, nemůže souhlasit s šířením obrazového materiálu s intimním obsahem, jenž představuje pohlavní zneužívání dětí nebo pohlavní vykořisťování dětí podle článku 14 této úmluvy.

5. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může pro vyvození trestní odpovědnosti vyžadovat úmysl způsobit škodu.

6. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou přijmout další opatření týkající se záležitostí souvisejících s tímto článkem v souladu se svým vnitrostátním právem a v souladu s platnými mezinárodními závazky.

Článek 17

Legalizace výnosů z trestné činnosti

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby za trestné činy, pokud jsou spáchány úmyslně, byly považovány:

   a) i) přeměna nebo převod majetku s vědomím, že se jedná o výnosy z trestné činnosti, za účelem zatajení nebo zastření nezákonného původu majetku nebo za účelem pomoci jakékoliv osobě, která se účastní páchání predikativního trestného činu, aby se vyhnula právním následkům svého jednání;

   ii) zatajení nebo zastření skutečné povahy majetku, jeho zdroje, umístění, nakládání s ním, jeho pohybu, práv ve vztahu k němu nebo jeho vlastnictví s vědomím, že se jedná o výnosy z trestné činnosti;

b) s výhradou základních pojmů jeho právního systému:

   i) nabývání, držení nebo užívání majetku s vědomím v době jeho obdržení, že tento majetek je výnosem z trestné činnosti;

   ii) účast na spáchání, spolčení nebo organizovaná zločinecká skupina za účelem spáchání, pokusu o spáchání, pomoci, usnadňování a návodu ke spáchání některého z trestných činů stanovených v souladu s tímto článkem.

2) Pro účely provádění nebo uplatňování odstavce 1 tohoto článku:

   a) každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, stanoví jako predikativní trestné činy příslušné trestné činy stanovené v souladu s články 7 až 16 této úmluvy;

   b) v případě států, které jsou smluvní stranou úmluvy, jejichž právní předpisy stanoví seznam konkrétních predikativních trestných činů, zahrnou do tohoto seznamu přinejmenším ucelený okruh trestných činů stanovených v souladu s články 7 až 16 této úmluvy;

   c) pro účely písmene b) tohoto odstavce zahrnují predikativní trestné činy trestné činy spáchané jak v rámci jurisdikce daného smluvního státu, tak mimo ni. Trestné činy spáchané mimo jurisdikci státu, který je smluvní stranou úmluvy, však představují predikativní trestné činy pouze tehdy, pokud je příslušné jednání trestným činem podle vnitrostátního práva státu, kde bylo spácháno, a pokud by bylo trestným činem podle vnitrostátního práva státu, který je

smluvní stranou úmluvy a jenž provádí nebo uplatňuje tento článek, pokud by bylo spácháno v tomto státě;

d) každý smluvní stát poskytne generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů kopie svých zákonů, které uvádějí v platnost tento článek, a všech následných změn těchto zákonů nebo jejich popis;

e) pokud to vyžadují základní zásady vnitrostátního práva smluvního státu, může být stanoveno, že trestné činy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahují na osoby, které spáchaly predikativní trestný čin;

f) vědomí, úmysl nebo záměr požadované jako náležitosti trestného činu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku lze vyvodit z objektivních skutkových okolností.

Článek 18

Odpovědnost právnických osob

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme v souladu se svými právními zásadami opatření nezbytná ke stanovení odpovědnosti právnických osob za účast na trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou.

2. V souladu s právními zásadami státu, který je smluvní stranou úmluvy, může být odpovědnost právnických osob trestní, občanskoprávní nebo správní.

3. Tato odpovědnost nemá vliv na trestní odpovědnost fyzických osob, které spáchaly trestný čin.

4. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zejména zabezpečí, aby právnické osoby odpovědné v souladu s tímto článkem podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím trestním nebo netrestním sankcím, včetně peněžitých trestů.

Článek 19

Účast a pokus

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby v souladu s jeho vnitrostátním právem byla účast na trestném činu spáchaném úmyslně v jakémkoli postavení, například jako spolupachatel, pomocník nebo iniciátor, stanovena jako trestný čin v souladu s touto úmluvou.

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, může v souladu se svým vnitrostátním právem přijmout nezbytná legislativní a jiná opatření, aby pokus o spáchání trestného činu stanoveného v souladu s touto úmluvou byl považován za trestný čin, pokud byl spáchán úmyslně.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, může v souladu se svým vnitrostátním právem přijmout nezbytná legislativní a jiná opatření, aby byla příprava trestného

činu stanovená v souladu s touto úmluvou považována za trestný čin, je-li spáchána úmyslně.

Článek 20

Promlčení

Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, pokud je to vhodné s ohledem na závažnost trestného činu, stanoví ve svém vnitrostátním právu dlouhou promlčecí lhůtu pro zahájení řízení o jakémkoli trestném činu zjištěném v souladu s touto úmluvou a stanoví delší promlčecí lhůtu nebo pozastaví běh promlčecí lhůty v případě, že se údajný pachatel vyhýbá výkonu spravedlnosti.

Článek 21

Stíhání, rozhodnutí a sankce

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, uloží za spáchání trestného činu stanoveného v souladu s touto úmluvou účinné, přiměřené a odrazující sankce, které zohlední závažnost trestného činu.

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, může v souladu se svým vnitrostátním právem přijmout taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná pro stanovení přitěžujících okolností v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, včetně okolností, které se týkají kritických informačních infrastruktur.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, bude usilovat o to, aby diskreční pravomoc v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy týkajícími se stíhání osob za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou byla vykonávána s cílem maximalizovat účinnost opatření k vymáhání práva v souvislosti s takovými trestnými činy, přičemž se náležitě zohlední potřeba odrazovat od páchání takových trestných činů.

4. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby každá osoba stíhaná za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou požívala všech práv a záruk v souladu s vnitrostátním právem a v souladu s platnými mezinárodními závazky státu, který je smluvní stranou úmluvy, včetně práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu.

5. V případě trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou přijme každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu se svým vnitrostátním právem a s náležitým ohledem na právo na obhajobu vhodná opatření, jimiž se vynasnaží zajistit, že podmínky uložené v souvislosti s rozhodnutím o propuštění na svobodu do

zahájení soudního řízení nebo odvolacího řízení zohlední potřebu zajistit přítomnost obviněného v následném trestním řízení.

6. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, při zvažování možnosti předčasného propuštění nebo podmíněného propuštění osob odsouzených za příslušné trestné činy zohlední závažnost těchto trestných činů.

7. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby ve vnitrostátním právu byla zavedena vhodná opatření na ochranu dětí, které jsou obviněny z trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, v souladu se závazky vyplývajícími z Úmluvy o právech dítěte a platných protokolů k ní, jakož i z jiných platných mezinárodních nebo regionálních nástrojů.

8. Touto úmluvou není dotčena zásada, že popis trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou a použitelných způsobů právní ochrany nebo jiných právních zásad, jimiž se kontroluje zákonnost jednání, je vyhrazen vnitrostátním právním předpisům státu, který je smluvní stranou úmluvy, a že takové trestné činy jsou stíhány a postihovány v souladu s těmito právními předpisy.

Kapitola III

Soudní příslušnost

Článek 22

Soudní příslušnost

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme nezbytná opatření zakládající jeho pravomoc rozhodovat o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou, pokud:

   a) je trestný čin spáchán na území tohoto státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo

   b) je trestný čin spáchán na palubě plavidla, které v době, kdy je trestný čin spáchán, pluje pod vlajkou tohoto státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo letadla, které je v době, kdy je trestný čin spáchán, registrováno podle právních předpisů tohoto státu, který je smluvní stranou úmluvy.

2. S výhradou článku 5 této úmluvy může stát, který je smluvní stranou úmluvy, stanovit, že má pravomoc rozhodovat o uvedených trestných činech, pokud:

   a) je trestný čin spáchán proti tomuto státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo

   b) je trestný čin spáchán státním příslušníkem státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo osobou bez státní příslušnosti, která má obvyklé místo pobytu na jeho území, nebo

   c) trestný čin patří mezi činy stanovené v souladu s čl. 17 odst. 1 písm. b) bodem ii) této úmluvy a je spáchán mimo jeho území s cílem spáchat na jejím území

trestný čin stanovený v souladu s čl. 17 odst. 1 písm. a) body i) nebo ii) nebo písm. b) bodem i) této úmluvy na jeho území, nebo

d) je trestný čin spáchán proti tomuto státu, který je smluvní stranou úmluvy.

3. Pro účely čl. 37 odst. 11 této úmluvy přijme každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, nezbytná opatření zakládající jeho pravomoc rozhodovat o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou, je-li domnělý pachatel přítomen na jeho území a stát, který je smluvní stranou úmluvy, tuto osobu nevydá výlučně proto, že je tato osoba jejím státním příslušníkem.

4. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, může rovněž přijmout nezbytná opatření, zakládající jeho pravomoc rozhodovat o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou, je-li domnělý pachatel přítomen na jeho území a stát, který je smluvní stranou úmluvy, tuto osobu nevydá.

5. Jestliže stát, který je smluvní stranou úmluvy, vykonávající svou pravomoc podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku byl informován nebo se jiným způsobem dozvěděl, že jiné státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, vedou vyšetřování, stíhání či soudní řízení v souvislosti s týmž jednáním, příslušné orgány těchto států, které jsou smluvní stranou úmluvy, vedou podle potřeby konzultace, aby koordinovaly své kroky.

6. Aniž jsou dotčeny normy obecného mezinárodního práva, nevylučuje tato úmluva výkon trestněprávních pravomocí jakéhokoli státu, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

Kapitola IV

Procesní opatření a vymáhání práva

Článek 23

Oblast působnosti procesních ustanovení

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k zavedení pravomocí a postupů stanovených v této kapitole pro účely konkrétního trestního vyšetřování nebo řízení.

2. Nestanoví-li tato úmluva jinak, každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, uplatňuje pravomoci a postupy uvedené v odstavci 1 tohoto článku na:

   a) trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou;

   b) ostatní trestné činy spáchané prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií a

   c) shromažďování důkazů v elektronické podobě o jakémkoli trestném činu.

3. a) Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, si může vyhradit právo uplatňovat opatření uvedená v článku 29 této úmluvy pouze na trestné činy nebo kategorie trestných činů uvedené ve výhradě za předpokladu, že okruh těchto trestných činů nebo kategorií trestných činů není omezenější než okruh trestných činů, na které uplatňuje opatření uvedená v článku 30 této úmluvy. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zváží omezení takové výhrady, aby umožnil co nejširší uplatňování opatření uvedených v článku 29.

   b) Pokud stát, který je smluvní stranou úmluvy, nemůže z důvodu omezení svých právních předpisů platných v době přijetí této úmluvy uplatňovat opatření uvedená v článcích 29 a 30 této úmluvy na komunikace přenášené v rámci systému informačních a komunikačních technologií poskytovatele služeb, který:

      i) je provozován ve prospěch uzavřené skupiny uživatelů a

      ii) nevyužívá veřejné komunikační sítě a není propojen s jiným systémem informačních a komunikačních technologií, ať už veřejným nebo soukromým,

může si tento stát, který je smluvní stranou úmluvy, vyhradit právo tato opatření na taková sdělení neuplatnit. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zváží omezení takové výhrady, aby umožnil co nejširší uplatňování opatření uvedených v článcích 29 a 30 této úmluvy.

Článek 24

Podmínky a záruky

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby zavedení, provádění a uplatňování pravomocí a postupů stanovených v této kapitole podléhalo podmínkám a zárukám stanoveným jeho vnitrostátním právem, které zajistí ochranu lidských práv v souladu s jeho závazky podle mezinárodního práva v oblasti lidských práv a které zahrnuje zásadu proporcionality.

2. V souladu s vnitrostátním právem každého státu, který je smluvní stranou úmluvy, a na jeho základě zahrnují tyto podmínky a záruky, pokud je to vhodné s ohledem na povahu daného postupu nebo pravomoci, mimo jiné soudní nebo jiný nezávislý přezkum, právo na účinný opravný prostředek, důvody pro jeho uplatnění a omezení rozsahu a trvání takové pravomoci nebo postupu.

3. V rozsahu, který je v souladu s veřejným zájmem, zejména s řádným výkonem spravedlnosti, zváží každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, dopad pravomocí a

postupů uvedených v této kapitole na práva, povinnosti a oprávněné zájmy třetích osob.

4. Podmínky a záruky stanovené v souladu s tímto článkem se na vnitrostátní úrovni vztahují na pravomoci a postupy stanovené v této kapitole, a to jak pro účely vnitrostátního trestního vyšetřování a řízení, tak pro účely poskytování mezinárodní spolupráce dožádaným státem, který je smluvní stranou úmluvy.

5. Odkazy na soudní nebo jiný nezávislý přezkum v odstavci 2 tohoto článku jsou odkazy na takový přezkum na vnitrostátní úrovni.

Článek 25

Urychlené uchování uložených elektronických dat

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly nařídit nebo podobným způsobem zajistit urychlené uchování určitých elektronických dat, včetně provozních údajů, obsahových dat a informací o účastnících, které byly uloženy prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, zejména pokud existují důvody domnívat se, že elektronická data jsou obzvláště náchylná ke ztrátě nebo změně.

2. Pokud stát, který je smluvní stranou úmluvy, provede odstavec 1 tohoto článku prostřednictvím příkazu osobě, aby zachoval určitá uložená elektronická data, která má tato osoba v držení nebo pod kontrolou, přijme stát, který je smluvní stranou úmluvy, taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby tuto osobu zavázal k uchování a zachování integrity těchto elektronických dat po dobu nezbytně nutnou, maximálně však po dobu 90 dnů, aby mohly příslušné orgány usilovat o jejich zpřístupnění. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může stanovit, že tento příkaz může být následně obnoven.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby uložil správci nebo jiné osobě, která má uchovávat elektronická data, povinnost zachovávat důvěrnost při provádění takových postupů po dobu stanovenou vnitrostátními právními předpisy.

Článek 26

Urychlené uchování a částečné zpřístupnění provozních údajů

Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme v souvislosti s provozními údaji, které mají být uchovávány podle ustanovení článku 25 této úmluvy, taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná pro:

a) zajištění, aby toto urychlené uchování provozních údajů bylo k dispozici bez ohledu na to, zda se na přenosu komunikace podílel jeden nebo více poskytovatelů služeb, a

b) zajištění urychleného zpřístupnění dostatečného množství provozních dat příslušnému orgánu státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo osobě, kterou tento orgán určí,

aby umožnil státu, který je smluvní stranou úmluvy, identifikovat poskytovatele služeb a cestu, kterou byla komunikace nebo uvedené informace přeneseny.

Článek 27

Vydávací příkaz

Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly nařídit:

a) osobě na jejím území, aby předložila určená elektronická data, která má v držení nebo pod kontrolou a která jsou uložena v systému informačních a komunikačních technologií nebo na elektronickém paměťovém médiu, a

b) poskytovateli služeb, který nabízí své služby na území státu, který je smluvní stranou úmluvy, aby předložil informace o účastnících týkající se těchto služeb, které má tento poskytovatel služeb k dispozici nebo pod kontrolou.

Článek 28

Prohledání a zabavení uložených elektronických dat

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly prohledávat:

   a) systém informačních a komunikačních technologií, jeho části a elektronická data v něm uložená a

   b) elektronické paměťové médium, na kterém mohou být uložena hledaná elektronická data,

na území tohoto státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo k nim podobně přistupovat.

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že jeho orgány prohledávají určitý systém informačních a komunikačních technologií nebo jeho části podle odst. 1 písm. a) tohoto článku nebo k nim podobným způsobem přistupují a mají důvod se domnívat, že hledaná elektronická data jsou uložena v jiném systému informačních a komunikačních technologií nebo jeho části na jeho území a že tato data jsou z původního systému legálně přístupná nebo je k nim v rámci původního systému přístup, mohly tyto orgány urychleně provést prohledání za účelem získání přístupu do tohoto jiného systému informačních a komunikačních technologií.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly zabavit nebo podobným způsobem zajistit elektronická data na jeho území, k nimž byl získán přístup v souladu s odstavcem 1 nebo 2 tohoto článku. Tato opatření zahrnují pravomoc:

a) zabavit nebo podobným způsobem zajistit systém informačních a komunikačních technologií nebo jeho část nebo elektronické paměťové médium;

b) vytvořit a uchovávat kopie těchto elektronických dat v elektronické podobě;

c) zachovat integritu příslušných uložených elektronických dat;

d) znepřístupnit nebo odstranit elektronická data v systému informačních a komunikačních technologií, ke kterému byl získán přístup.

4. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly nařídit každé osobě, která má informace o fungování daného systému informačních a komunikačních technologií, informační a telekomunikační sítě nebo jejich součástí nebo o opatřeních používaných k ochraně elektronických dat v nich, aby poskytla, pokud je to přiměřené, nezbytné informace umožňující přijetí opatření uvedených v odstavcích 1 až 3 tohoto článku.

Článek 29

Shromažďování provozních údajů v reálném čase

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly:

a) provádět shromažďování nebo zaznamenávání pomocí technických prostředků na území tohoto smluvního státu a

b) donutit poskytovatele služeb v rámci jeho stávajících technických možností:

i) provádět shromažďování nebo zaznamenávání pomocí technických prostředků na území tohoto státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo

ii) spolupracovat a pomáhat příslušným orgánům při shromažďování nebo zaznamenávání

provozních údajů v reálném čase spojených s určitými komunikacemi na jeho území, které jsou přenášeny prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií.

2. Pokud stát, který je smluvní stranou úmluvy, nemůže vzhledem k zásadám svého vnitrostátního právního systému přijmout opatření uvedená v odst. 1 písm. a) tohoto článku, může namísto toho přijmout taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k zajištění shromažďování nebo záznamu provozních údajů spojených s

určitými komunikacemi přenášenými na jeho území v reálném čase, a to prostřednictvím použití technických prostředků na tomto území.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby poskytovatel služeb byl povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnosti, že vykonává jakoukoli pravomoc stanovenou v tomto článku, a o všech informacích, které se jí týkají.

Článek 30

Odposlech obsahových dat

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná v souvislosti s řadou závažných trestných činů, jež budou stanoveny vnitrostátním právem, aby jeho příslušné orgány mohly:

   a) provádět shromažďování nebo zaznamenávání pomocí technických prostředků na území tohoto smluvního státu a

   b) donutit poskytovatele služeb v rámci jeho stávajících technických možností:

      i) provádět shromažďování nebo zaznamenávání pomocí technických prostředků na území tohoto státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo

      ii) spolupracovat a pomáhat příslušným orgánům při shromažďování nebo zaznamenávání

obsahových dat určených komunikací na jejím území přenášených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií v reálném čase.

2. Pokud stát, který je smluvní stranou úmluvy, nemůže vzhledem k zásadám svého vnitrostátního právního systému přijmout opatření uvedená v odst. 1 písm. a) tohoto článku, může místo toho přijmout taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k zajištění shromažďování nebo zaznamenávání obsahových dat určených komunikací v reálném čase na svém území, a to prostřednictvím použití technických prostředků na tomto území.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby poskytovatel služeb byl povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnosti, že vykonává jakoukoli pravomoc stanovenou v tomto článku, a o všech informacích, které se jí týkají.

Článek 31

Zmrazení, zajištění a konfiskace výnosů z trestné činnosti

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme v rámci svého vnitrostátního právního systému v co největší míře taková opatření, která umožní konfiskaci:

a) výnosů z trestné činnosti pocházejících z trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou nebo majetku, jehož hodnota odpovídá hodnotě těchto výnosů;

b) majetku, vybavení nebo jiných nástrojů použitých nebo určených k použití při trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou.

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k identifikaci, vysledování, zmrazení nebo zajištění jakéhokoli předmětu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku za účelem jeho případné konfiskace.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme v souladu se svým vnitrostátním právem taková legislativní a jiná opatření, která mohou být nezbytná k úpravě správy zmrazeného, zajištěného nebo konfiskovaného majetku uvedeného v odstavcích 1 a 2 tohoto článku příslušnými orgány.

4. Pokud byly výnosy z trestné činnosti částečně nebo zcela přeměněny na jiný majetek, podléhá tento majetek opatřením uvedeným v tomto článku namísto výnosů.

5. Pokud byly výnosy z trestné činnosti smíseny s majetkem získaným z legálních zdrojů, podléhá tento majetek, aniž jsou dotčeny pravomoci týkající se zmrazení nebo zajištění, konfiskaci až do výše odhadnuté hodnoty smíšených výnosů.

6. Příjmy nebo jiné výhody plynoucí z výnosů z trestné činnosti, z majetku, na který byly výnosy z trestné činnosti přeměněny nebo převedeny, nebo z majetku, s nímž byly výnosy z trestné činnosti smíseny, podléhají opatřením uvedeným v tomto článku, a to stejným způsobem a ve stejném rozsahu jako výnosy z trestné činnosti.

7. Pro účely tohoto článku a článku 50 této úmluvy zmocní každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, své soudy nebo jiné příslušné orgány, aby nařídily zpřístupnění nebo zabavení bankovních, finančních nebo obchodních záznamů. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, neodmítne jednat podle ustanovení tohoto odstavce z důvodu bankovního tajemství.

8. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, může zvážit možnost požadovat, aby pachatel prokázal zákonný původ údajných výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku podléhajícího konfiskaci, pokud je takový požadavek v souladu se zásadami jeho vnitrostátního práva a s povahou soudního a jiného řízení.

9. Ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že by jimi byla dotčena práva třetích osob jednajících v dobré víře.

10. Žádným ustanovením tohoto článku není dotčena zásada, že opatření, na něž se vztahuje, se vymezují a provádějí v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva státu, který je smluvní stranou úmluvy.

Článek 32

Vytvoření trestního rejstříku

Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, může přijmout taková legislativní nebo jiná opatření, která mohou být nezbytná pro zohlednění předchozího odsouzení údajného pachatele v jiném státě za podmínek a pro účely, které považuje za vhodné, pro účely použití těchto informací v trestním řízení týkajícím se trestného činu stanoveného v souladu s touto úmluvou.

Článek 33

Ochrana svědků

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme v souladu se svým vnitrostátním právem a v rámci svých možností vhodná opatření k zajištění účinné ochrany před možnou odvetou nebo zastrašováním pro svědky, kteří v dobré víře a z rozumných důvodů podávají svědectví nebo informace o trestných činech zjištěných v souladu s touto úmluvou nebo jinak spolupracují s vyšetřovacími nebo soudními orgány, a případně pro jejich příbuzné a jiné osoby jim blízké.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku mohou mimo jiné zahrnovat, aniž jsou dotčena práva obviněného, včetně práva na spravedlivý proces:

   a) zavedení postupů pro fyzickou ochranu těchto osob, jako je v nezbytném a proveditelném rozsahu jejich přemístění a případné povolení nezveřejnit nebo jen v omezené míře zveřejnit informace o totožnosti a místě pobytu těchto osob;

   b) stanovení důkazních pravidel, která umožní, aby svědecká výpověď byla podána způsobem, který zajistí bezpečnost svědka, jako je povolení výpovědi prostřednictvím komunikačních technologií, jako je audiovizuální spojení nebo jiné vhodné prostředky.

3. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží uzavření dohod nebo ujednání s jinými státy o přemístění osob uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

4. Ustanovení tohoto článku se vztahují rovněž na oběti, pokud jsou svědky.

Článek 34

Pomoc obětem a jejich ochrana

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme v rámci svých možností vhodná opatření k poskytnutí pomoci a ochrany obětem trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, zejména v případech hrozby odplaty nebo zastrašování.

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu se svým vnitrostátním právem zavede vhodné postupy pro zajištění přístupu k odškodnění a restituci obětí trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu se svým vnitrostátním právem umožní, aby názory a obavy obětí byly v příslušných fázích trestního řízení proti pachatelům předkládány a zvažovány způsobem, který nepoškozuje práva na obhajobu.

4. Pokud jde o trestné činy stanovené v souladu s články 14 až 16 této úmluvy, přijme každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu se svým vnitrostátním právem opatření k poskytování pomoci obětem těchto trestných činů, včetně jejich fyzického a psychického zotavení, a to ve spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi, nevládními organizacemi a dalšími složkami občanské společnosti.

5. Při uplatňování ustanovení odstavců 2 až 4 tohoto článku vezme každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, v úvahu věk, pohlaví a zvláštní okolnosti a potřeby obětí, včetně zvláštních okolností a potřeb dětí.

6. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme v rozsahu, který je v souladu s jeho vnitrostátním právním rámcem, účinné kroky k zajištění vyhovění žádostem o odstranění nebo znepřístupnění obsahu popsaného v článcích 14 a 16 této úmluvy.

Kapitola V

Mezinárodní spolupráce

Článek 35

Obecné zásady mezinárodní spolupráce

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, vzájemně spolupracují v souladu s ustanoveními této úmluvy, jakož i s dalšími platnými mezinárodními nástroji týkajícími se mezinárodní spolupráce v trestních věcech a vnitrostátních právních předpisů za účelem:

a) vyšetřování a stíhání trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou a soudních řízení v souvislosti s nimi, včetně zmrazení, zajištění, konfiskace a vrácení výnosů z těchto trestných činů;

b) shromažďování, získávání, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou;

c) shromažďování, získávání, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě o jakémkoli závažném trestném činu, včetně závažných trestných činů zjištěných v souladu s jinými platnými úmluvami a protokoly OSN platnými v době přijetí této úmluvy.

2. Pro účely shromažďování, získávání, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě o trestných činech podle odst. 1 písm. b) a c) tohoto článku se použijí příslušné odstavce článku 40 a články 41 až 46 této úmluvy.

3. V otázkách mezinárodní spolupráce se vždy, když se požadavek považuje za oboustrannou trestnost, považuje za splněný bez ohledu na to, zda právní předpisy dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, řadí trestný čin do stejné kategorie trestných činů nebo jej označují stejnou terminologií jako dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, pokud je jednání, které je základem trestného činu, pro který je pomoc požadována, trestným činem podle právních předpisů obou států, které jsou smluvní stranou úmluvy.

Článek 36

Ochrana osobních údajů

1. a) Stát, který je smluvní stranou úmluvy, předávající osobní údaje podle této úmluvy, tak činí v souladu se svým vnitrostátním právem a veškerými závazky, které předávající smluvní strana může mít podle platného mezinárodního práva. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, nejsou povinny předávat osobní údaje v souladu s touto úmluvou, pokud tyto údaje nemohou být poskytnuty v souladu s jejich platnými právními předpisy o ochraně osobních údajů;

b) pokud by předání osobních údajů nebylo v souladu s odst. 1 písm. a) tohoto článku, mohou státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, usilovat o uložení vhodných podmínek v souladu s platnými právními předpisy, aby bylo dosaženo souladu s cílem reagovat na žádost o osobní údaje;

c) státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se vyzývají, aby uzavřely dvoustranné nebo mnohostranné dohody o usnadnění předávání osobních údajů.

2. V případě osobních údajů předávaných v souladu s touto úmluvou státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby přijaté osobní údaje podléhaly účinným a

vhodným zárukám v příslušných právních rámcích států, které jsou smluvní stranou úmluvy.

3. Za účelem předání osobních údajů získaných v souladu s touto úmluvou do třetí země nebo mezinárodní organizaci oznámí stát, který je smluvní stranou úmluvy, svůj záměr původnímu předávajícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, a požádá jej o povolení.

Stát, který je smluvní stranou úmluvy, předá tyto osobní údaje pouze se svolením původního předávajícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, který může vyžadovat, aby toto svolení bylo poskytnuto v písemné formě.

Článek 37

Vydávání

1. Tento článek se vztahuje na trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou, pokud se osoba, která je předmětem žádosti o vydání, nachází na území dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, za předpokladu, že trestný čin, pro který se žádá o vydání, je trestný podle vnitrostátního práva dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, i dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy. Pokud se o vydání žádá za účelem výkonu pravomocného trestu odnětí svobody nebo jiné formy zadržení uloženého za trestný čin, za který je možné být vydán, může dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, vydání povolit v souladu s vnitrostátním právem.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku může stát, který je smluvní stranou úmluvy, jehož právo to umožňuje, povolit vydání osoby pro jakýkoli trestný čin stanovený v souladu s touto úmluvou, který není trestný podle jeho vnitrostátního práva.

3. Pokud žádost o vydání zahrnuje několik samostatných trestných činů, z nichž alespoň pro jeden je možné být vydán podle tohoto článku a z nichž pro některé nelze být vydán z důvodu délky trestu odnětí svobody, ale souvisejí s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, může dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, použít tento článek i ve vztahu k těmto trestným činům.

4. Má se za to, že každý trestný čin, na který se vztahuje tento článek, je začleněn do všech smluv o vydávání mezi státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, jako trestný čin, který je důvodem k vydání osoby. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se zavazují, že takovéto trestné činy budou považovat za trestné činy, které jsou důvodem k vydání osoby, v každé smlouvě o vydávání, kterou mezi sebou uzavřou.

5. Pokud stát, který je smluvní stranou úmluvy, podmíní vydání existencí smlouvy a obdrží žádost o vydání od jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy, se kterým smlouvu o vydávání neuzavřel, může tuto úmluvu považovat za právní základ pro vydání za jakýkoli trestný čin, na který se vztahuje tento článek.

6. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, které podmiňují vydání existencí smlouvy, musí:

a) při uložení svých ratifikačních listin, listin o přijetí nebo schválení této úmluvy nebo listin o přistoupení k ní informovat generálního tajemníka Organizace spojených národů, zda budou tuto úmluvu považovat za právní základ pro spolupráci při vydávání s ostatními státy, které jsou stranou této úmluvy, a

b) pokud nepovažují tuto úmluvu za právní základ pro spolupráci při vydávání, usilují případně o uzavření smluv o vydávání s ostatními státy, které jsou stranou této úmluvy, za účelem provádění tohoto článku.

7. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy a jež vydání nepodmíní existencí smlouvy, uznávají, že trestné činy, na které se vztahuje tento článek, jsou v jejich vzájemných vztazích důvodem k vydání osoby.

8. Vydání podléhá podmínkám stanoveným vnitrostátními právními předpisy dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo příslušným smlouvám o vydávání, a to mimo jiné včetně podmínek týkajících se požadavku na minimální sankci pro vydávání a důvodů, na jejichž základě může dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, vydání odmítnout.

9. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy snaží urychlit postupy vydávání a zjednodušit důkazní požadavky, které s těmito postupy souvisejí, a to u všech trestných činů, na které se vztahuje tento článek.

10. V souladu s ustanoveními svých vnitrostátních právních předpisů a smlouvami o vydávání může dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, poté, co ověří, že to vyžadují naléhavé okolnosti, a na žádost dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, včetně případů, kdy je žádost předána stávajícími kanály Mezinárodní organizace kriminální policie, vzít osobu, o jejíž vydání se žádá a která se nachází na území strany, do vazby nebo přijmout jiná vhodná opatření, aby zaručila přítomnost této osoby při řízení o vydání.

11. Pokud stát, který je smluvní stranou úmluvy, na jehož území se nachází domnělý pachatel, tuto osobu za trestný čin, na který se vztahuje tento článek, nevydá pouze proto, že je tato osoba jejím státním příslušníkem, je na žádost státu, který je smluvní stranou úmluvy a jenž usiluje o vydání, povinen předat případ bez zbytečného prodlení svým příslušným orgánům za účelem stíhání. Tyto orgány přijmou rozhodnutí a vedou řízení stejným způsobem jako v případě jakéhokoli jiného trestného činu obdobné povahy, a to podle vnitrostátních právních předpisů daného státu, který je smluvní stranou úmluvy. Dotčené státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, spolupracují, a to zejména pokud jde o procesní a důkazní hlediska, aby zaručily účinnost takového stíhání.

12. Kdykoli je státu, který je smluvní stranou úmluvy, podle jeho vnitrostátních právních předpisů povoleno vydat či jiným způsobem předat některého z jeho státních příslušníků pouze pod podmínkou, že daná osoba bude tomuto státu, který je smluvní stranou úmluvy, vrácena k výkonu trestu uloženého na základě soudního řízení nebo

řízení, pro které bylo o vydání či předání této osoby žádáno, a tento stát, který je smluvní stranou úmluvy, a stát, který je smluvní stranou úmluvy a jenž o vydání osoby žádá, s touto možností a dalšími podmínkami, které považuje za vhodné, souhlasí, je takovéto podmíněné vydání či předání osoby dostačující, aby byl splněn závazek stanovený v odstavci 11 tohoto článku.

13. Pokud je vydání, o které se žádá pro účely výkonu trestu, odmítnuto, protože vyžádaná osoba je státním příslušníkem dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy,

na žádost dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, pokud to jeho vnitrostátní právo umožňuje a v souladu s požadavky tohoto práva, zváží výkon trestu uloženého podle vnitrostátního práva dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo jeho zbytku.

14. Každé osobě, proti níž je vedeno řízení v souvislosti s jakýmkoli trestným činem, na který se vztahuje tento článek, bude zaručeno spravedlivé zacházení ve všech fázích řízení a bude mít rovněž všechna práva a záruky zajištěné vnitrostátními právními předpisy státu, který je smluvní stranou úmluvy, na území, na kterém se daná osoba nachází.

15. Tuto úmluvu nelze vykládat jako uložení závazku vydat určitou osobu, pokud má dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, závažné důvody domnívat se, že žádost byla vznesena za účelem stíhání nebo potrestání osoby z důvodu jejího pohlaví, rasy, jazyka, náboženského vyznání, národnosti, etnického původu nebo politického názoru nebo že by vyhovění žádosti způsobilo z některého z těchto důvodů újmu v postavení dané osoby.

16. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, nesmějí odmítnout žádost o vydání pouze proto, že se má za to, že porušení právních předpisů souvisí také s daňovými záležitostmi.

17. Předtím, než dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, odmítne osobu vydat, povede ve vhodných případech konzultace s dožadujícím státem, který je smluvní stranou úmluvy, aby mu poskytla dostatečnou příležitost k vyjádření stanovisek a informace související se vzneseným obviněním.

18. Dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, informuje dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, o svém rozhodnutí týkajícím se vydání. Dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, informuje dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, o všech důvodech odmítnutí vydání, pokud tomu nebrání vnitrostátní právo nebo mezinárodní právní závazky dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy.

19. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, při podpisu nebo při uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu sdělí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů název a adresu orgánu odpovědného za podávání nebo přijímání žádostí o vydání nebo předběžné zatčení. Generální tajemník vytvoří a aktualizuje rejstřík orgánů, které státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, takto určily. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby údaje uchovávané v rejstříku byly vždy správné.

20. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, usilují o uzavření dvoustranných či vícestranných dohod či ujednání za účelem provedení či zvýšení účinnosti vydání.

Článek 38

Předávání odsouzených osob

Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou s ohledem na práva odsouzených osob zvážit uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody nebo k jiným formám zbavení svobody za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou na své území, aby si zde mohly odpykat svůj trest. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou rovněž zohlednit otázky týkající se souhlasu, rehabilitace a reintegrace.

Článek 39

Předávání trestního řízení

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží možnost vzájemného předání řízení o trestním stíhání trestného činu zavedeného v souladu s touto úmluvou, pokud se má za to, že je takové předání v zájmu řádného výkonu spravedlnosti, zejména v případech, kdy je zapojeno několik jurisdikcí, s cílem soustředit trestní stíhání.

2. Pokud stát, který je smluvní stranou úmluvy a jenž podmíní předání trestního řízení existencí smlouvy, obdrží žádost o vydání od jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy, se kterým smlouvu v dané oblasti neuzavřel, může tuto úmluvu považovat za právní základ pro předávání trestního řízení za jakýkoli trestný čin, na který se vztahuje tento článek.

Článek 40

Obecné zásady a postupy týkající se vzájemné právní pomoci

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, si vzájemně poskytují co nejširší míru vzájemné právní pomoci při vyšetřování, stíhání a soudním řízení v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou a pro účely shromažďování důkazů v elektronické podobě o trestných činech stanovených v souladu s touto úmluvou, jakož i o závažných trestných činech.

2. Vzájemná právní pomoc se poskytuje v největším možném rozsahu podle příslušných zákonů, smluv, dohod a ujednání dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, a to při vyšetřování, stíhání a soudním řízením ve vztahu k trestným činům, za které mohou být u dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu s článkem 18 této úmluvy odpovědné právnické osoby.

3. O vzájemnou právní pomoc, která má být poskytnuta v souladu s tímto článkem, lze požádat pro tyto účely:

a) získání důkazů či prohlášení od určitých osob;

b) doručování soudních písemností;

c) provedení prohlídek a zajištění a zmrazení;

d) vyhledávání nebo obdobný přístup, zabavení nebo obdobné zajištění a zpřístupnění elektronických dat uložených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií podle článku 44 této úmluvy;

e) shromažďování provozních údajů v reálném čase podle článku 45 této úmluvy;

f) odposlech obsahových dat podle článku 46 této úmluvy;

g) průzkum předmětů a lokalit;

h) poskytování informací, důkazů a odborných posudků;

i) poskytování originálů či ověřených kopií relevantních dokladů a záznamů včetně vládních, bankovních, finančních, firemních nebo obchodních záznamů;

j) identifikace či sledování výnosů z trestné činnosti, majetku, nástrojů nebo jiných věcí pro důkazní účely;

k) usnadnění dobrovolného předstoupení osob u dožadujícího státu,

l) který je smluvní stranou úmluvy;

m) vymáhání výnosů z trestné činnosti;

n) jakýkoli jiný typ pomoci, který není v rozporu s vnitrostátními právními předpisy dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy.

4. Aniž je dotčeno vnitrostátní právo, mohou příslušné orgány státu, který je smluvní stranou úmluvy, předat bez předchozí žádosti informace týkající se trestních věcí příslušnému orgánu jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy, pokud se domnívají, že by tyto informace mohly tomuto orgánu pomoci při zahájení nebo úspěšném ukončení vyšetřování a trestního řízení nebo by mohly vést k žádosti formulované tímto druhým smluvním státem podle této úmluvy.

5. Předáním informací podle odstavce 4 tohoto článku není dotčeno vyšetřování a trestní řízení ve státě příslušných orgánů, které informace poskytly. Příslušné orgány, které informace obdrží, vyhoví žádosti o zachování důvěrnosti těchto informací, a to i dočasně, nebo o omezení jejich použití. To však nebrání přijímajícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, aby ve svém řízení zveřejnil informace, které obviněnou osobu zprostí viny. V takovém případě přijímající stát, který je smluvní stranou úmluvy, informuje předávající stát, který je smluvní stranou úmluvy, před zpřístupněním a na požádání konzultuje, pokud je o to požádán,

s předávajícím státem, který je smluvní stranou úmluvy. Pokud není možné ve výjimečném případě uvědomit předem, přijímající stát, který je smluvní stranou úmluvy, informuje bez prodlení předávající stát, který je smluvní stranou úmluvy.

6. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny závazky podle jakékoli jiné smlouvy, ať dvoustranné, či vícestranné, která zcela či částečně upravuje nebo bude upravovat vzájemnou právní pomoc.

7. Odstavce 8 až 31 tohoto článku se vztahují na žádosti učiněné podle tohoto článku, pokud nejsou dotčené státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, vázány smlouvou o vzájemné právní pomoci. Pokud jsou tyto státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, vázány takovou smlouvou, použijí se odpovídající ustanovení této smlouvy, pokud se státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, nedohodnou, že místo nich použijí odstavce 8 až 31 tohoto článku. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se důrazně vybízejí, aby ustanovení těchto odstavců použily, pokud usnadňují spolupráci.

8. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou odmítnout poskytnout pomoc podle tohoto článku z důvodu neexistence oboustranné trestnosti. Považuje-li to za vhodné, může však dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, poskytnout pomoc v rozsahu, o němž rozhodne na základě vlastního uvážení, bez ohledu na to, zda jednání představuje porušení právních předpisů podle vnitrostátních právních předpisů dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy. Pomoc může být odmítnuta, pokud se žádosti týkají záležitostí *de minimis* nebo záležitostí, pro které je požadovaná spolupráce nebo pomoc dostupná podle jiných ustanovení této úmluvy.

9. Osoba, která je zadržena nebo si odpykává trest na území jednoho státu, který je smluvní stranou úmluvy, a jejíž přítomnost v jiném státě, který je smluvní stranou úmluvy, je požadována za účelem zjištění totožnosti, svědectví nebo jiné pomoci při získávání důkazů pro vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, může být předána, pokud jsou splněny následující podmínky:

   a) osoba dává svobodně informovaný souhlas;

   b) příslušné orgány obou států, které jsou smluvní stranou úmluvy, se dohodnou za podmínek, které tyto státy považují za vhodné.

10. Pro účely odstavce 9 tohoto článku:

   a) stát, který je smluvní stranou úmluvy a do něhož je osoba předána, je oprávněn a povinen držet předanou osobu ve vazbě, pokud o to stát, který je smluvní stranou úmluvy a z něhož byla osoba předána, nepožádá nebo nepovolí jinak;

b) stát, který je smluvní stranou úmluvy a do něhož je osoba předána, neprodleně splní svůj závazek vrátit osobu do vazby státu, který je smluvní stranou úmluvy a z něhož byla osoba předána, jak bylo předem dohodnuto nebo jak se příslušné orgány obou států, které jsou smluvní stranou úmluvy, dohodly jinak;

c) stát, který je smluvní stranou úmluvy a do něhož je osoba předána, nepožaduje, aby stát, který je smluvní stranou úmluvy a z něhož byla osoba předána, zahájil řízení o vydání osoby za účelem jejího navrácení;

d) předané osobě se započte doba výkonu trestu ve státě, z něhož byla předána, za dobu strávenou ve vazbě ve státě, který je smluvní stranou úmluvy a do něhož byla předána.

11. Pokud s tím stát, který je smluvní stranou úmluvy a z něhož má být osoba předána v souladu s odstavci 9 a 10 tohoto článku, nesouhlasí, nesmí být tato osoba bez ohledu na svou státní příslušnost na území státu, do něhož je předána, trestně stíhána, zadržena, potrestána ani jinak omezena na svobodě v souvislosti s jednáním, opomenutím nebo odsouzením před odjezdem z území státu, z něhož byla předána.

12. a) Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, určí ústřední orgán nebo orgány, které ponesou odpovědnost za příjem žádostí o vzájemnou právní pomoc a budou mít pravomoc tyto žádosti přijímat a buď je vyřídit, nebo je předat k vyřízení příslušným orgánům. Pokud se ve státě, který je smluvní stranou úmluvy, nachází zvláštní region či území se samostatným systémem vzájemné právní pomoci, může strana určit jiný ústřední orgán, který bude mít tutéž funkci pro tento region či území.

b) Ústřední orgány zaručí urychlené a řádné vyřízení či předání obdržených žádostí. Pokud ústřední orgán předá žádost k vyřízení příslušnému orgánu, bude jej podněcovat k urychlenému a řádnému vyřízení žádosti.

c) Generální tajemník Organizace spojených národů bude informován o ústředním orgánu určeném k tomuto účelu v okamžiku, kdy každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, uloží svou ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo schválení této úmluvy nebo listinu o přístupu k ní, a zřídí a bude aktualizovat rejstřík ústředních orgánů určených státy, které jsou smluvní stranou úmluvy. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby údaje, které do rejstříku poskytl, byly vždy správné.

d) Žádosti o vzájemnou právní pomoc a veškerá sdělení týkající se této pomoci se předávají mezi ústředními orgány, které státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, určí. Tímto požadavkem není dotčeno právo státu, který je smluvní stranou úmluvy, požádat, aby mu byly takové žádosti a sdělení předávány prostřednictvím diplomatických kanálů a v naléhavých případech pokud možno prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie, jestliže se na tom státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, dohodnou.

13. Žádosti se podávají písemně nebo, je-li to možné, jakoukoli formou, z níž je možné pořídit písemný záznam, v jazyce přijatelném pro dožádaný stát, který je smluvní

stranou úmluvy, za podmínek, které státu, který je smluvní stranou úmluvy, umožňují ověřit pravost žádosti. Generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů se oznámí jazyk nebo jazyky přijatelné pro každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, v okamžiku, kdy uloží svou listinu o

ratifikaci, přijetí nebo schválení této úmluvy nebo přistoupení k ní. Pokud se státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, dohodnou, lze žádosti v naléhavých případech podat ústně, musí však být neprodleně potvrzeny písemně.

14. Pokud to jejich příslušné právní předpisy nezakazují, ústřední orgány států, které jsou smluvní stranou úmluvy, se vybízejí, aby předávaly a přijímaly žádosti o vzájemnou právní pomoc a související sdělení, jakož i důkazy v elektronické podobě za podmínek, které dožádanému státu, který je smluvní stranou úmluvy, umožní zjistit pravost a zajistí bezpečnost sdělení.

15. Žádost o vzájemnou právní pomoc obsahuje:

a) totožnost orgánu, který žádost podává;

b) předmět a povahu vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení, jichž se žádost týká, a název a funkci orgánu, který vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení vede;

c) shrnutí relevantních skutečností, s výjimkou žádostí o doručení soudních písemností;

d) popis pomoci, o kterou se žádá, a podrobnosti o konkrétním postupu, jehož dodržení si dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, přeje;

e) pokud je to možné a vhodné, totožnost, místo pobytu a státní příslušnost všech dotčených osob, jakož i zemi původu, popis a umístění všech dotčených položek nebo účtů;

f) případně období, pro které jsou důkazy, informace nebo jiná pomoc požadovány, a

g) účel, pro který se o důkazy, informace či jinou pomoc žádá.

16. Dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, může požádat o dodatečné informace, pokud se to ukáže jako nezbytné pro vyřízení žádosti v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy nebo pokud to může usnadnit vyřízení žádosti.

17. Žádost se vyřídí v souladu s vnitrostátními právními předpisy dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, a je-li to možné, s postupy upřesněnými v žádosti v míře, v níž to neodporuje vnitrostátním právním předpisům dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy.

18. Pokud je to možné a v souladu se základními zásadami vnitrostátního práva, pokud se jednotlivec nachází na území státu, který je smluvní stranou úmluvy, a má být vyslechnut jako svědek, oběť nebo znalec justičními orgány jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy, první stát, který je smluvní stranou úmluvy,

může na žádost druhého povolit, aby se slyšení konalo prostřednictvím videokonference, pokud není možné nebo žádoucí, aby se dotyčná osoba dostavila osobně na území dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se mohou dohodnout, že jednání povede soudní orgán dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, a že se jej zúčastní soudní orgán dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy. Pokud dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, nemá přístup k technickým prostředkům nezbytným pro uspořádání videokonference, může je po vzájemné dohodě poskytnout dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy.

19. Bez předchozího souhlasu dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, nepředá ani nepoužije informace či důkazy poskytnuté dožádaným státem, který je smluvní stranou úmluvy, pro jiná vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení než ta, která byla uvedena v žádosti. Tento odstavec nebrání dožadujícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, aby ve svém řízení zveřejnil informace nebo důkazy, které obviněnou osobu zprošťují viny. V takovém případě dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, před zveřejněním uvědomí dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, a je-li o to požádán, konzultuje v této věci dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy. Pokud není možné ve výjimečném případě dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, uvědomit předem, dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, jej o zveřejnění takových informací informuje bez zbytečného prodlení.

20. Dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, může od dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, požadovat, aby skutečnost, že byla žádost podána, a obsah žádosti vedl jako důvěrnou, s výjimkou toho, co je nezbytné k vyřízení žádosti. Pokud dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, nemůže požadavek na důvěrnost splnit, ihned o tom informuje dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy.

21. Vzájemnou právní pomoc lze odmítnout:

    a) pokud žádost není podána v souladu s ustanoveními tohoto článku;

    b) pokud se dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, domnívá, že vyřízením žádosti pravděpodobně bude dotčena jeho svrchovanost, bezpečnost, veřejný pořádek či jiné podstatné zájmy;

    c) pokud vnitrostátní právní předpisy orgánům dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, zakazují provést požadované kroky v souvislosti s jakýmkoli obdobným porušením právních předpisů, bylo-li předmětem vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení v rámci jejich vlastní jurisdikce;

d) pokud by vyřízení žádosti bylo v rozporu s právním systémem dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, týkajícím se vzájemné právní pomoci.

22. Tuto úmluvu nelze vykládat jako uložení závazku poskytnout vzájemnou právní pomoc, pokud má dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, závažné důvody domnívat se, že žádost byla vznesena za účelem stíhání nebo potrestání osoby z důvodu jejího pohlaví, rasy, náboženského vyznání, národnosti, etnického původu nebo politického názoru nebo že by vyhovění žádosti způsobilo z některého z těchto důvodů újmu v postavení dané osoby.

23. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, nesmějí odmítnout žádost o vzájemnou právní pomoc pouze proto, že se má za to, že porušení právních předpisů souvisí také s daňovými záležitostmi.

24. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, neodmítnou poskytnout vzájemnou právní pomoc podle tohoto článku z důvodu bankovního tajemství.

25. Uvedou se důvody odmítnutí vzájemné právní pomoci.

26. Dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, vyřídí žádost o vzájemnou právní pomoc co nejdříve a v plném rozsahu zohlední veškeré lhůty navržené dožadujícím státem, který je smluvní stranou úmluvy, které jsou odůvodněné, a to pokud možno v žádosti. Dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, odpoví na rozumné žádosti dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, ohledně stavu a pokroku při vyřizování žádosti. Dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, neprodleně informuje dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, pokud již není pomoc, o kterou se žádá, dále potřeba.

27. Vzájemnou právní pomoc může dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, odložit, pokud její poskytnutí zasahuje do probíhajícího vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení.

28. Před odmítnutím žádosti podle odstavce 21 tohoto článku nebo odložením jejího vyřízení podle odstavce 27 tohoto článku povede dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, konzultace s dožadujícím státem, který je smluvní stranou úmluvy, zda lze pomoc poskytnout za podmínek, které považuje za nezbytné. Pokud dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, pomoc za těchto podmínek přijme, dané podmínky dodrží.

29. Aniž je dotčeno použití odstavce 11 tohoto článku, svědek, znalec nebo jiná osoba, která na žádost dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, souhlasí s tím, že bude vypovídat v řízení nebo pomáhat při vyšetřování, trestním stíhání nebo soudním řízení na území dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, nesmí být na tomto území stíhána, zadržena, potrestána ani jinak omezena na svobodě v souvislosti s jednáním, opomenutím nebo odsouzením před odjezdem z území dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy. Takové bezpečné chování skončí, když svědek, znalec nebo jiná osoba, která měla po dobu 15 po sobě jdoucích dnů nebo po dobu dohodnutou státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, ode dne, kdy byla oficiálně informována, že její přítomnost již není soudními orgány vyžadována, možnost odjet, přesto dobrovolně zůstala na území dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, nebo se po jeho opuštění dobrovolně vrátila.

30. Běžné náklady spojené s vyřízením žádosti nese dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, pokud se dotčené státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, nedohodnou jinak. Pokud jsou či budou ke splnění žádosti požadovány výdaje podstatné či mimořádné povahy, státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, povedou konzultace, aby určily podmínky, za nichž bude žádost vyřízena, jakož i způsob hrazení nákladů.

31. Dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy:

a) poskytne dožadujícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, kopie záznamů, dokumentů nebo informací, které mají její orgány k dispozici a které jsou podle jejích vnitrostátních právních předpisů přístupné široké veřejnosti;

b) může dle vlastního uvážení poskytnout dožadujícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, za podmínek, které považuje za vhodné, úplné či částečné kopie záznamů, dokumentů nebo informací, které mají jeho orgány k dispozici a které podle jeho vnitrostátních právních předpisů nejsou zpřístupněny široké veřejnosti.

32. Je-li to nutné, státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží možnost uzavření dvoustranných či vícestranných dohod nebo ujednání, které by se použily pro účely ustanovení tohoto článku a prováděly by tato ustanovení nebo posilovaly jejich účinnost.

Článek 41

1. Síť s nepřetržitým provozem

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, určí kontaktní místo, které bude k dispozici 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, aby zajistil poskytnutí okamžité pomoci pro účely konkrétního trestního vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního řízení týkajícího se trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou nebo pro shromažďování, získávání a uchovávání důkazů v elektronické podobě pro účely odstavce 3 tohoto článku a v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, jakož i se závažnou trestnou činností.

3. Generální tajemník Organizace spojených národů je informován o těchto kontaktních místech a vede aktualizovaný seznam kontaktních míst určených pro účely tohoto článku a každoročně rozesílá státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, aktualizovaný seznam kontaktních míst.

4. Tato pomoc zahrnuje usnadnění nebo, pokud to vnitrostátní právní předpisy a praxe dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, umožňují, přímé provedení těchto opatření:

a) poskytování technického poradenství;

b) uchovávání uložených elektronických dat podle článků 42 a 43 této úmluvy, včetně případných informací o umístění poskytovatele služeb, pokud jsou

dožádanému státu, který je smluvní stranou úmluvy, známy, s cílem pomoci dožadujícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, při podání žádosti;

c) shromažďování důkazů a poskytování právních informací;

d) vyhledávání podezřelých osob nebo

e) poskytnutí elektronických dat k odvrácení mimořádné události.

5. Kontaktní místo státu, který je smluvní stranou úmluvy, musí být schopné urychleně komunikovat s kontaktním místem jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy. Pokud kontaktní místo určené státem, který je smluvní stranou úmluvy, není součástí orgánu nebo orgánů tohoto státu, který je smluvní stranou úmluvy, odpovědných za vzájemnou právní pomoc nebo vydávání, zajistí kontaktní místo, aby bylo schopno s tímto orgánem nebo těmito orgány urychleně koordinovat svou činnost.

6. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby byl k dispozici vyškolený a vybavený personál, který zajistí provoz sítě s nepřetržitým provozem.

7. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou rovněž v příslušných případech a v mezích svých vnitrostátních právních předpisů využívat a posilovat stávající autorizované sítě kontaktních míst, včetně sítí s nepřetržitým provozem pro počítačovou trestnou činnost Mezinárodní organizace kriminální policie pro rychlou spolupráci mezi policejními orgány a další metody spolupráce při výměně informací.

Článek 42

Mezinárodní spolupráce za účelem urychleného uchovávání uložených elektronických dat

1. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může požádat jiný stát, který je smluvní stranou úmluvy, aby v souladu s článkem 25 této úmluvy nařídil nebo jinak zajistil urychlené uchování elektronických dat uložených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, který se nachází na území tohoto jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy, a v souvislosti s nimiž má dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, v úmyslu podat žádost o vzájemnou právní pomoc při prohledávání nebo podobném přístupu, zabavení nebo podobném zajištění nebo zpřístupnění elektronických dat.

2. Dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, může využít síť s nepřetržitým provozem podle článku 41 této úmluvy k vyhledání informací o umístění elektronických dat uložených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií a případně informací o umístění poskytovatele služeb.

3. V žádosti o uchování podané podle odstavce 1 tohoto článku se uvede:

a) orgán usilující o uchování;

b) trestný čin, který je předmětem vyšetřování, trestního stíhání nebo soudního řízení, a stručné shrnutí souvisejících skutečností;

c) uložená elektronická data, která mají být uchována, a jejich vztah k trestnému činu;

d) veškeré dostupné informace identifikující správce uložených elektronických dat nebo umístění systému informačních a komunikačních technologií;

e) nutnost uchování;

f) že dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, má v úmyslu podat žádost o vzájemnou právní pomoc při vyhledávání nebo podobném přístupu, zabavení nebo podobném zajištění nebo zpřístupnění uložených elektronických dat;

g) případně nutnost zachovat důvěrnost žádosti o uchování a neinformovat uživatele.

4. Po obdržení žádosti od jiného smluvního státu přijme dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, veškerá vhodná opatření k urychlenému uchování uvedených elektronických dat v souladu se svým vnitrostátním právem. Pro účely odpovědi na žádost se nevyžaduje oboustranná trestnost jako podmínka pro poskytnutí takového zajištění.

5. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, který vyžaduje oboustrannou trestnost jako podmínku pro odpověď na žádost o vzájemnou právní pomoc při vyhledávání nebo podobném přístupu, zabavení nebo podobném zajištění nebo zpřístupnění uložených elektronických dat, si může v souvislosti s jinými trestnými činy, než jsou trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou, vyhradit právo odmítnout žádost o uchování podle tohoto článku v případech, kdy má důvody se domnívat, že v době zpřístupnění nemůže být podmínka oboustranné trestnosti splněna.

6. Kromě toho lze žádost o uchování zamítnout pouze na základě důvodů uvedených v čl. 40 odst. 21 písm. b) a c) a čl. 40 odst. 22 této úmluvy.

7. Pokud se dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, domnívá, že uchovávání údajů nezajistí jejich budoucí dostupnost nebo ohrozí důvěrnost vyšetřování dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, či jinak poškodí jeho vyšetřování, neprodleně o tom informuje dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, který poté rozhodne, zda má být žádost přesto vyřízena.

8. Jakékoli uchování provedené v reakci na žádost podanou podle odstavce 1 tohoto článku musí trvat nejméně 60 dnů, aby mohl dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, podat žádost o vyhledávání nebo podobný přístup, zabavení nebo podobné zajištění nebo zpřístupnění údajů. Po obdržení takové žádosti se data nadále uchovávají až do rozhodnutí o této žádosti.

9. Před uplynutím lhůty pro uchování uvedené v odstavci 8 tohoto článku může dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, požádat o prodloužení lhůty pro uchování.

Článek 43

Mezinárodní spolupráce za účelem urychleného zpřístupnění uchovávaných provozních údajů

1. Pokud dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, při vyřizování žádosti o uchování provozních údajů o určitém sdělení podané podle článku 42 této úmluvy zjistí, že se na přenosu sdělení podílel poskytovatel služeb v jiném státě, který je smluvní stranou úmluvy, dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, urychleně sdělí dožadujícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, dostatečné množství provozních údajů, aby bylo možné identifikovat tohoto poskytovatele služeb a cestu, kterou bylo sdělení přenášeno.
2. Zpřístupnění provozních údajů podle odstavce 1 tohoto článku lze odmítnout pouze na základě důvodů uvedených v čl. 40 odst. 21 písm. b) a c) a v čl. 40 odst. 22 této úmluvy.

Článek 44

Vzájemná právní pomoc při přístupu k uloženým elektronickým datům

1. Stát, který je smluvní stranou úmluvy, může požádat jiný stát, který je smluvní stranou úmluvy, o prohledání, zabavení nebo obdobné zajištění a zpřístupnění elektronických dat uložených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií nacházejícího se na území dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy, včetně elektronických dat, která byla uchována podle článku 42 této úmluvy, nebo o obdobný přístup k nim.
2. Dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, odpoví na žádost uplatněním příslušných mezinárodních nástrojů a zákonů uvedených v článku 35 této úmluvy a v souladu s dalšími příslušnými ustanoveními této kapitoly.
3. Žádost se vyřizuje urychleně, pokud:
   a) existují důvody se domnívat, že příslušná data jsou obzvláště náchylná ke ztrátě nebo změně, nebo
   b) nástroje a právní předpisy uvedené v odstavci 2 tohoto článku jinak stanoví urychlenou spolupráci.

Článek 45

Vzájemná právní pomoc při shromažďování provozních údajů v reálném čase

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se snaží poskytovat si vzájemnou právní pomoc při shromažďování provozních údajů souvisejících s určitými komunikacemi na jejich území přenášenými prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií v reálném čase. S výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto článku

se tato pomoc řídí podmínkami a postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy.

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, se vynasnaží poskytnout takovou pomoc alespoň v případě trestných činů, u nichž by bylo v obdobném vnitrostátním případě k dispozici shromažďování provozních údajů v reálném čase.

3. V žádosti podané v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se uvede:

   a) název dožadujícího orgánu;

   b) shrnutí hlavních skutečností a povahy vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení, kterého se žádost týká;

   c) elektronická data, ve vztahu k nimž je požadováno shromažďování provozních údajů, a jejich souvislost s trestným činem;

   d) veškerá dostupná data, která identifikují vlastníka nebo uživatele údajů nebo umístění systému informačních a komunikačních technologií;

   e) odůvodnění potřeby shromažďovat provozní údaje;

   f) období, po které mají být provozní údaje shromažďovány, a odpovídající odůvodnění jeho trvání.

Článek 46

Vzájemná právní pomoc při odposlechu obsahových dat

Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se snaží poskytovat si vzájemnou právní pomoc při shromažďování nebo zaznamenávání obsahových dat určitých sdělení přenášených prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií v reálném čase, a to v rozsahu, který jim umožňují smlouvy, které se na ně vztahují, nebo jejich vnitrostátní právní předpisy.

Článek 47

Spolupráce v oblasti prosazování práva

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, úzce navzájem spolupracují v souladu se svými příslušnými vnitrostátními právními a správními systémy, aby zvýšily účinnost vnitrostátních opatření k prosazování práva v boji proti trestným činům stanoveným v souladu s touto úmluvou. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, přijmou zejména účinná opatření:

a) k posílení a v případě potřeby vytvoření komunikačních kanálů mezi svými příslušnými orgány, agenturami a službami, s přihlédnutím k existujícím kanálům, včetně kanálů Mezinárodní organizace kriminální policie, s cílem usnadnit bezpečnou a rychlou výměnu informací

ohledně všech aspektů trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, včetně souvislostí s jinou trestnou činností, pokud to dotčené státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, považují za vhodné;

b) ke spolupráci s ostatními státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, při vyšetřování trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, které se týkají:

   i) totožnosti, pobytu a činností osob podezřelých z účasti na trestných činech nebo místa, kde se zdržují jiné dotčené osoby;

   ii) pohybu výnosů z trestné činnosti nebo majetku, který je spácháním takových trestných činů získán;

   iii) pohybu majetku, zařízení či jiných nástrojů trestné činnosti, které jsou při páchání takových trestných činů použity nebo je jejich použití plánováno;

c) ve vhodných případech k poskytnutí nezbytných položek nebo dat pro účely analýzy nebo vyšetřování;

d) v případě potřeby k výměně informací o konkrétních prostředcích a metodách používaných k páchání trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou, včetně používání falešné totožnosti, padělaných, pozměněných nebo falešných dokladů a jiných prostředků k utajení činnosti, jakož i taktik, technik a postupů kyberkriminality, s ostatními státy, které jsou smluvní stranou úmluvy;

e) k usnadnění účinné koordinace jejich příslušných orgánů, agentur a útvarů a k podpoře výměny pracovníků a jiných odborníků včetně vysílání styčných důstojníků v souladu s dvoustrannými dohodami či ujednáními dotčených stran;

f) k výměně informací a koordinaci správních a jiných opatření, která jsou považována za vhodná pro účely včasné identifikace trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou.

2. Pro větší efektivitu této úmluvy státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží, zda uzavřou dvoustranné či vícestranné dohody nebo ujednání o přímé spolupráci svých agentur pro prosazování práva, a v případě, že již tyto dohody či ujednání existují, zda je pozmění. Pokud dotčené státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, takovéto dohody či ujednání neuzavřely, mohou tuto úmluvu považovat za základ pro vzájemnou spolupráci při prosazování práva v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou. Kdykoli je to vhodné, státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, v plném rozsahu využívají dohody či ujednání včetně mezinárodních nebo regionálních organizací, aby posílily spolupráci svých agentur pro prosazování práva.

Článek 48 Společná vyšetřování

Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání, na jejichž základě mohou dotčené příslušné orgány v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou, které jsou předmětem vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení v jednom nebo více státech, zřídit společné vyšetřovací orgány. Pokud takové dohody nebo ujednání neexistují, mohou být společná šetření prováděna na základě dohody v jednotlivých případech. Zúčastněné státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby byla plně respektována svrchovanost státu, který je smluvní stranou úmluvy, na jehož území mají taková vyšetřování probíhat.

Článek 49

Mechanismy navrácení majetku prostřednictvím mezinárodní spolupráce při konfiskaci

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, za účelem poskytnutí vzájemné právní pomoci podle článku 50 této úmluvy, pokud jde o majetek získaný spácháním trestného činu stanoveného v souladu s touto úmluvou nebo se na něm podílející, v souladu se svým vnitrostátním právem:

   a) přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby příslušné orgány mohly vykonat příkaz ke konfiskaci vydaný soudem jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy;

   b) přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány, pokud mají pravomoc, mohly nařídit konfiskaci takového majetku zahraničního původu na základě rozsudku pro trestný čin praní špinavých peněz nebo jiný trestný čin, který spadá do jeho pravomoci, nebo na základě jiných postupů povolených vnitrostátními právními předpisy, a

   c) zváží přijetí nezbytných opatření umožňujících konfiskaci takového majetku bez odsouzení v případech, kdy pachatele nelze stíhat z důvodu smrti, útěku nebo nepřítomnosti, nebo v jiných vhodných případech.

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, za účelem poskytnutí vzájemné právní pomoci na žádost podanou podle čl. 50 odst. 2 této úmluvy v souladu se svým vnitrostátním právem:

   a) přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby umožnil svým příslušným orgánům zmrazit nebo zajistit majetek na základě příkazu k zmrazení nebo zajištění vydaného soudem nebo příslušným orgánem dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, který poskytuje

dožádanému státu, který je smluvní stranou úmluvy, přiměřený důvod domnívat se, že existují dostatečné důvody pro

přijetí takových opatření a že majetek by nakonec podléhal příkazu ke konfiskaci pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku;

b) přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k tomu, aby jeho příslušné orgány mohly zmrazit nebo zabavit majetek na základě žádosti, která poskytuje dožádanému státu, který je smluvní stranou úmluvy, rozumný důvod domnívat se, že existují dostatečné důvody pro přijetí takových opatření a že by majetek případně podléhal příkazu ke konfiskaci pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku, a

c) zváží přijetí dalších opatření, která by příslušným orgánům umožnila zajistit majetek pro účely konfiskace, například na základě zatčení v zahraničí nebo obvinění z trestného činu souvisejícího s nabytím takového majetku.

Článek 50

Mezinárodní spolupráce pro účely konfiskace

1. Stát, který je smluvní stranou úmluvy a který obdržel od jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy a jenž má jurisdikci nad trestným činem stanoveným v souladu s touto úmluvou, žádost o konfiskaci výnosů z trestné činnosti, majetku, vybavení nebo jiných nástrojů uvedených v čl. 31 odst. 1 této úmluvy, které se nacházejí na jeho území, v co největším možném rozsahu v rámci svého vnitrostátního právního systému:

   a) předloží žádost svým příslušným orgánům za účelem získání příkazu ke konfiskaci a, je-li takový příkaz vydán, vykoná ji, nebo

   b) předloží svým příslušným orgánům za účelem provedení příkazu v požadovaném rozsahu příkaz ke konfiskaci vydaný soudem na území dožadujícího státu, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu s čl. 31 odst. 1 této úmluvy, pokud se týká výnosů z trestné činnosti, majetku, zařízení nebo jiných nástrojů nacházejících se na území dožádaného státu, který je smluvní stranou úmluvy.

2. Na základě žádosti jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy, který má jurisdikci nad trestným činem zjištěným v souladu s touto úmluvou, přijme dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, opatření ke zjištění, vysledování a zmrazení nebo zajištění výnosů z trestné činnosti, majetku, vybavení nebo jiných nástrojů uvedených v čl. 31 odst. 1 této úmluvy za účelem případné konfiskace, kterou nařídí buď dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, nebo na základě žádosti podle odstavce 1 tohoto článku dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy.

3. Na tento článek se přiměřeně použijí ustanovení článku 40 této úmluvy. Kromě informací uvedených v čl. 40 odst. 15 této úmluvy musí žádosti podané podle tohoto článku obsahovat:

a) v případě žádosti týkající se odst. 1 písm. a) tohoto článku popis majetku, který má být konfiskován, včetně, pokud je to možné, místa, kde se majetek nachází, a případně odhadované hodnoty majetku a prohlášení o skutečnostech, na které se dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, odvolává, dostatečné k tomu, aby dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, mohl požádat o vydání příkazu podle svého vnitrostátního práva;

b) v případě žádosti týkající se odst. 1 písm. b) tohoto článku právně přípustnou kopii příkazu ke konfiskaci, na němž je žádost založena, vydaného dožadujícím státem, který je smluvní stranou úmluvy, prohlášení o skutečnostech a informace o rozsahu, v jakém je výkon příkazu požadován, prohlášení uvádějící opatření přijatá dožadujícím státem, který je smluvní stranou úmluvy, k zajištění přiměřeného oznámení třetím stranám v dobré víře a k zajištění řádného soudního řízení a prohlášení, že příkaz ke konfiskaci je konečný;

c) v případě žádosti týkající se odstavce 2 tohoto článku prohlášení o skutečnostech, o které se dožadující stát, který je smluvní stranou úmluvy, opírá, a popis požadovaných úkonů, a pokud je k dispozici, právně přípustnou kopii příkazu, na němž je žádost založena.

4. Rozhodnutí nebo opatření podle odstavců 1 a 2 tohoto článku přijímá dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu s ustanoveními svého vnitrostátního práva a svých procesních předpisů nebo dvoustranných či mnohostranných smluv, dohod nebo ujednání, jimiž může být ve vztahu k dožadujícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, vázán, a s výhradou těchto ustanovení.

5. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, poskytne generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů kopie svých zákonů a předpisů, které uvádějí v platnost tento článek, a všech pozdějších změn těchto zákonů a předpisů nebo jejich popis.

6. Pokud se stát, který je smluvní stranou úmluvy, rozhodne podmínit přijetí opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku existencí příslušné smlouvy, považuje tuto úmluvu za nezbytný a dostatečný smluvní základ.

7. Spolupráce podle tohoto článku může být rovněž odmítnuta nebo mohou být zrušena předběžná opatření, pokud dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, neobdrží dostatečné a včasné důkazy nebo pokud má majetek hodnotu *de minimis*.

8. Před zrušením jakéhokoli předběžného opatření přijatého podle tohoto článku poskytne dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, dožadujícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, nakolik je to možné, příležitost předložit své důvody pro pokračování opatření.

9. Ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že by jimi byla dotčena práva třetích osob jednajících v dobré víře.

10. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží uzavření dvoustranných nebo mnohostranných smluv, dohod nebo ujednání s cílem zvýšit účinnost mezinárodní spolupráce podle tohoto článku.

Článek 51

Zvláštní spolupráce

Aniž je dotčeno jeho vnitrostátní právo, každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, se vynasnaží přijmout opatření, která mu umožní předávat informace o příjmech z trestné činnosti stanovených v souladu s touto úmluvou jinému státu, který je smluvní stranou úmluvy, bez předchozí žádosti, aniž by tím bylo dotčeno jeho vlastní trestní vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení, pokud se domnívá, že by poskytnutí takových informací mohlo pomoci přijímajícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, při zahájení nebo provádění trestního vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení nebo by mohlo vést k žádosti tohoto státu, který je smluvní stranou úmluvy, podle článku 50 této úmluvy.

Článek 52

Vrácení a likvidace zabavených výnosů z trestné činnosti nebo majetku

1. S výnosy z trestné činnosti nebo majetkem zabaveným státem, který je smluvní stranou úmluvy, podle článku 31 nebo 50 této úmluvy nakládá tento stát, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu se svým vnitrostátním právem a správními postupy.

2. Při jednání na žádost jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy, podle článku 50 této úmluvy státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, v rozsahu, v jakém to dovolují jejich vnitrostátní právní předpisy, a jsou-li o to požádány, přednostně zváží navrácení zkonfiskovaných výnosů z trestné činnosti nebo majetku dožadujícímu státu, který je smluvní stranou úmluvy, aby mohl poskytnout odškodnění obětem trestného činu nebo vrátit tyto výnosy z trestné činnosti nebo tento majetek jeho předchozím oprávněným majitelům.

3. Při jednání na žádost jiného státu, který je smluvní stranou úmluvy, v souladu s články 31 a 50 této úmluvy může stát, který je smluvní stranou úmluvy, po náležitém zvážení odškodnění obětí věnovat zvláštní pozornost uzavření dohod nebo ujednání o:

   a) odvádění hodnoty těchto výnosů z trestné činnosti nebo majetku nebo finančních prostředků získaných z prodeje těchto výnosů z trestné činnosti nebo

majetku nebo jejich části na účet určený v souladu s čl. 56 odst. 2 písm. c) této úmluvy a mezivládním orgánům specializovaným na boj proti kyberkriminalitě;

b) sdílení, pravidelně nebo v jednotlivých případech, s ostatními státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, takových výnosů z trestné činnosti nebo majetku nebo finančních prostředků získaných prodejem takových výnosů z trestné činnosti nebo majetku v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy nebo správními postupy.

4. V případě potřeby, pokud státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, nerozhodnou jinak, může dožádaný stát, který je smluvní stranou úmluvy, odečíst přiměřené náklady vzniklé při vyšetřování, trestním stíhání nebo soudním řízení vedoucím k navrácení nebo vypořádání zabaveného majetku podle tohoto článku.

Kapitola VI Preventivní opatření

Článek 53 Preventivní opatření

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, bude v souladu se základními zásadami svého právního systému usilovat o vypracování a provádění nebo udržování účinných a koordinovaných politik a osvědčených postupů s cílem omezit stávající nebo budoucí příležitosti ke kyberkriminalitě prostřednictvím vhodných legislativních, správních nebo jiných opatření.

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme v rámci svých možností a v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva vhodná opatření na podporu aktivní účasti příslušných osob a subjektů mimo veřejný sektor, jako jsou nevládní organizace, organizace občanské společnosti, akademické instituce a subjekty soukromého sektoru, jakož i široká veřejnost, na příslušných aspektech prevence trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou.

3. Preventivní opatření mohou zahrnovat:

   a) posílení spolupráce mezi donucovacími orgány nebo státními zástupci a příslušnými osobami a subjekty mimo veřejný sektor, jako jsou nevládní organizace, organizace občanské společnosti, akademické instituce a subjekty soukromého sektoru, za účelem řešení příslušných aspektů prevence a potírání trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou;

   b) podporu informovanosti veřejnosti o existenci, příčinách a závažnosti hrozby, kterou představují trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou, prostřednictvím veřejných informačních aktivit, vzdělávání veřejnosti, programů mediální a informační gramotnosti a učebních osnov, které podporují účast veřejnosti na prevenci a potírání těchto trestných činů;

   c) budování a úsilí o zvýšení kapacity vnitrostátních systémů trestního soudnictví, včetně odborné přípravy a rozvoje odborných znalostí pracovníků trestního soudnictví, v rámci vnitrostátních strategií prevence trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou;

d) povzbuzování poskytovatelů služeb, aby přijali účinná opatření k posílení bezpečnosti produktů, služeb a zákazníků poskytovatelů služeb, pokud je to možné s ohledem na vnitrostátní podmínky a v rozsahu povoleném vnitrostátními právními předpisy;

e) uznání přínosu legitimních činností bezpečnostních výzkumných pracovníků, pokud jsou určeny výhradně k posílení a zlepšení bezpečnosti produktů, služeb a zákazníků poskytovatelů služeb nacházejících se na území státu, který je smluvní stranou úmluvy, a to v rozsahu povoleném a za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy;

f) rozvíjení, usnadňování a podporu programů a činností s cílem odradit osoby ohrožené zapojením do kyberkriminality od toho, aby se staly pachateli, a rozvíjet jejich dovednosti zákonným způsobem;

g) úsilí o podporu opětovného začlenění osob odsouzených za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou do společnosti;

h) vypracování strategií a politik v souladu s vnitrostátními právními předpisy pro prevenci a vymýcení násilí na základě pohlaví, ke kterému dochází prostřednictvím systému informačních a komunikačních technologií, jakož i zohlednění zvláštních okolností a potřeb osob ve zranitelných situacích při vytváření preventivních opatření;

i) vyvíjení specifického a přizpůsobeného úsilí o zajištění bezpečnosti dětí na internetu, mimo jiné prostřednictvím vzdělávání a odborné přípravy a zvyšování povědomí veřejnosti o pohlavním zneužívání dětí a pohlavním vykořisťování dětí na internetu, jakož i prostřednictvím revize vnitrostátních právních rámců a posilování mezinárodní spolupráce zaměřené na jejich prevenci, a rovněž vyvíjení úsilí o zajištění rychlého odstranění materiálů týkajících se pohlavního zneužívání dětí a pohlavního vykořisťování dětí;

j) zvyšování transparentnosti a podporu účasti veřejnosti na rozhodovacích procesech a zajištění toho, aby veřejnost měla odpovídající přístup k informacím;

k) respektování, podporu a ochranu svobody vyhledávat, přijímat a šířit veřejné informace týkající se kyberkriminality;

l) rozvíjení nebo posilování podpůrných programů pro oběti trestných činů zavedených v souladu s touto úmluvou;

m) předcházení a odhalování převodů výnosů z trestné činnosti a majetku souvisejícího s trestnými činy stanovenými v souladu s touto úmluvou.

4. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme vhodná opatření, aby zajistil, že příslušný orgán nebo orgány odpovědné za prevenci a boj proti kyberkriminalitě budou známé a přístupné veřejnosti, případně pro oznamování, a to i anonymně,

jakýchkoli incidentů, které mohou být považovány za trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou.

5. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, usilují o pravidelné hodnocení stávajících příslušných vnitrostátních právních rámců a správní praxe s cílem zjistit nedostatky a slabá místa a zajistit jejich relevanci vzhledem k měnícím se hrozbám, které představují trestné činy stanovené v souladu s touto úmluvou.

6. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou při podpoře a rozvoji opatření uvedených v tomto článku spolupracovat mezi sebou a s příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi. To zahrnuje i účast na mezinárodních projektech zaměřených na prevenci kyberkriminality.

7. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, sdělí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů název a adresu orgánu nebo orgánů, které mohou být ostatním státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, nápomocny při vypracovávání a provádění zvláštních opatření k předcházení kyberkriminalitě.

Kapitola VII

Technická pomoc a výměna informací

Článek 54

Technická pomoc a budování kapacit

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, si podle svých možností vzájemně poskytují co nejširší technickou pomoc a budování kapacit, včetně odborné přípravy a jiných forem pomoci, vzájemné výměny příslušných zkušeností a odborných znalostí a předávání technologií za vzájemně dohodnutých podmínek, přičemž berou v úvahu zejména zájmy a potřeby rozvojových států, které jsou smluvní stranou úmluvy, s cílem usnadnit předcházení, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva.

2. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, v nezbytném rozsahu zahájí, vypracují, zavedou nebo zdokonalí zvláštní programy odborné přípravy pro své pracovníky odpovědné za prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva.

3. Činnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se mohou v rozsahu povoleném vnitrostátními právními předpisy týkat:

   a) metod a technik používaných při prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva;

b) budování kapacit pro rozvoj a plánování strategických politik a právních předpisů pro prevenci a boj proti kyberkriminalitě;

c) budování kapacit pro shromažďování, uchovávání a sdílení důkazů, zejména v elektronické podobě, včetně zachování řetězce úschovy a forenzní analýzy;

d) moderního vybavení pro prosazování práva a jeho používání;

e) školení příslušných orgánů v oblasti přípravy žádostí o vzájemnou právní pomoc a dalších způsobů spolupráce, které splňují požadavky této úmluvy, zejména pokud jde o shromažďování, uchovávání a sdílení důkazů v elektronické podobě;

f) předcházení, odhalování a sledování pohybu výnosů ze spáchání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva, majetku, vybavení nebo jiných nástrojů a metod používaných k převodu, zatajení nebo maskování těchto výnosů, majetku, vybavení nebo jiných nástrojů;

g) vhodných a účinných právních a správních mechanismů a metod pro usnadnění zajištění, konfiskaci a navrácení výnosů z trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva;

h) metod používaných při ochraně obětí a svědků, kteří spolupracují s justičními orgány;

i) školení v oblasti příslušného hmotného a procesního práva a vyšetřovacích pravomocí orgánů pro prosazování práva, jakož i v oblasti vnitrostátních a mezinárodních předpisů a jazyků.

4. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se v souladu se svým vnitrostátním právem snaží využívat odborných znalostí a úzce spolupracovat s ostatními státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, a příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi, nevládními organizacemi, organizacemi občanské společnosti, akademickými institucemi a subjekty soukromého sektoru s cílem posílit účinné provádění této úmluvy.

5. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, si vzájemně pomáhají při plánování a provádění výzkumných a vzdělávacích programů určených ke sdílení odborných znalostí v oblastech uvedených v odstavci 3 tohoto článku a za tímto účelem rovněž ve vhodných případech využívají regionálních a mezinárodních konferencí a seminářů k podpoře spolupráce a k podněcování diskuse o problémech společného zájmu.

6. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží, že si budou na požádání vzájemně pomáhat při provádění hodnocení, studií a výzkumů týkajících se druhů, příčin a následků trestných činů, na něž se vztahuje tato úmluva, spáchaných na jejich území, s cílem vypracovat za účasti příslušných orgánů a příslušných nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a subjektů soukromého sektoru strategie a akční plány pro předcházení kyberkriminalitě a boj proti ní.

7. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, podporují odbornou přípravu a technickou pomoc, která usnadňuje včasné vydávání a vzájemnou právní pomoc. Takové školení a technická pomoc mohou zahrnovat jazykovou přípravu, pomoc při vypracovávání a vyřizování vzájemných

žádostí o právní pomoc a vysílání a výměny pracovníků ústředních orgánů nebo agentur s příslušnými pravomocemi.

8. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, v nezbytném rozsahu posílí úsilí o maximalizaci účinnosti technické pomoci a budování kapacit v mezinárodních a regionálních organizacích a v rámci příslušných dvoustranných a mnohostranných dohod nebo ujednání.

9. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží vytvoření dobrovolných mechanismů s cílem finančně přispívat rozvojovým zemím na provádění této úmluvy prostřednictvím programů technické pomoci a projektů budování kapacit.

10. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, se bude snažit poskytovat dobrovolné příspěvky Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu za účelem podpory programů a projektů zaměřených na provádění této úmluvy prostřednictvím technické pomoci a budování kapacit.

Článek 55

Výměna informací

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zváží možnost analyzovat, podle potřeby po konzultaci s příslušnými odborníky, včetně nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a subjektů soukromého sektoru, trendy na svém území, pokud jde o trestné činy, na něž se vztahuje tato úmluva, jakož i okolnosti, za nichž jsou tyto trestné činy páchány.

2. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží vypracování a vzájemné sdílení mezi sebou a prostřednictvím mezinárodních a regionálních organizací statistik, analytických odborných znalostí a informací týkajících se kyberkriminality s cílem vypracovat pokud možno společné definice, normy a metodiky, jakož i osvědčené postupy pro předcházení této trestné činnosti a boj proti ní.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, zváží sledování svých politik a praktických opatření pro prevenci a potírání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva, a vyhodnocení jejich účinnosti a efektivity.

4. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zváží výměnu informací o právním, politickém a technologickém vývoji v oblasti kyberkriminality a shromažďování důkazů v elektronické podobě.

Článek 56

Provádění úmluvy prostřednictvím hospodářského rozvoje a technické pomoci

1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, přijmou v rámci mezinárodní spolupráce opatření, která přispějí k optimálnímu provádění této úmluvy, přičemž zohlední negativní dopady trestných činů, na něž se vztahuje tato úmluva, na společnost obecně, a zejména na udržitelný rozvoj.

2. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, se důrazně vyzývají, aby v co největší míře a ve vzájemné koordinaci, jakož i ve spolupráci s mezinárodními a regionálními organizacemi, vyvinuly konkrétní úsilí o:

   a) posílení spolupráce na různých úrovních s ostatními státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zejména s rozvojovými zeměmi, s cílem posílit jejich schopnost předcházet trestným činům, na něž se vztahuje tato úmluva, a bojovat proti nim;

   b) zvýšení finanční a materiální pomoci na podporu úsilí ostatních států, které jsou smluvní stranou úmluvy, zejména rozvojových zemí, při účinné prevenci a potírání trestných činů, na něž se vztahuje tato úmluva, a pomoci jim při provádění této úmluvy;

   c) poskytování technické pomoci ostatním státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, zejména rozvojovým zemím, na podporu uspokojování jejich potřeb v souvislosti s prováděním této úmluvy. Za tímto účelem se státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, snaží přispívat přiměřeně a pravidelně dobrovolnými příspěvky na účet speciálně určený k tomuto účelu v rámci mechanismu financování OSN;

   d) podporovat podle potřeby nevládní organizace, organizace občanské společnosti, akademické instituce a subjekty soukromého sektoru, jakož i finanční instituce, aby přispívaly k úsilí států, které jsou smluvní stranou úmluvy, a to i v souladu s tímto článkem, zejména poskytováním většího počtu školicích programů a moderního vybavení rozvojovým zemím s cílem pomoci jim při dosahování cílů této úmluvy;

   e) vyměňovat si osvědčené postupy a informace o prováděných činnostech s cílem zvýšit transparentnost, zamezit zdvojování úsilí a co nejlépe využít získané zkušenosti.

3. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, rovněž zváží využití stávajících subregionálních, regionálních a mezinárodních programů, včetně konferencí a seminářů, k podpoře spolupráce a technické pomoci a k podnícení diskuse o

problémech společného zájmu, včetně zvláštních problémů a potřeb rozvojových zemí.

4. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, zajistí, aby byly zdroje a úsilí v co největší míře rozděleny a zaměřeny na podporu harmonizace norem, dovedností a kapacit,

odborných znalostí a technických schopností s cílem zavést společné minimální standardy mezi státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, pro vymýcení bezpečných útočišť pro trestné činy, na něž se vztahuje tato úmluva, a posílit boj proti kyberkriminalitě.

5. Opatřeními přijatými podle tohoto článku nejsou pokud možno dotčeny stávající závazky v oblasti zahraniční pomoci ani jiné dohody o finanční spolupráci na dvoustranné, regionální nebo mezinárodní úrovni.

6. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, mohou uzavírat dvoustranné, regionální nebo mnohostranné dohody nebo ujednání o materiální a logistické pomoci s ohledem na finanční ujednání nezbytná pro účinnost prostředků mezinárodní spolupráce stanovených touto úmluvou a pro předcházení, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato úmluva.

Kapitola VIII

Mechanismus provádění

Článek 57

Konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy

1. Zřizuje se konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy, s cílem zlepšit kapacitu a spolupráci mezi státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, při dosahování cílů stanovených v této úmluvě a podporovat a přezkoumávat její provádění.

2. Generální tajemník Organizace spojených národů svolá konferenci států, které jsou smluvní stranou úmluvy, nejpozději do jednoho roku od vstupu této úmluvy v platnost. Následně se konají pravidelná zasedání konference v souladu s jednacím řádem, který konference přijala.

3. Konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy, přijme jednací řád a pravidla upravující činnosti uvedené v tomto článku, včetně pravidel týkajících se přijímání a účasti pozorovatelů a úhrady výdajů vzniklých při provádění těchto činností. Tato pravidla a související činnosti zohledňují zásady, jako je účinnost, inkluzivita, transparentnost, efektivita a národní odpovědnost.

4. Konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy, při stanovení svých pravidelných zasedání přihlíží k době a místu konání zasedání jiných příslušných mezinárodních a regionálních organizací a mechanismů v podobných záležitostech, včetně jejich pomocných smluvních orgánů, v souladu se zásadami uvedenými v odstavci 3 tohoto článku.

5. Konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy, se dohodne na činnostech, postupech a metodách práce k dosažení cílů stanovených v odstavci 1 tohoto článku, včetně:

a) usnadnění účinného využívání a provádění této úmluvy, identifikace případných problémů s tím spojených, jakož i činností prováděných státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, v rámci této úmluvy, včetně podpory mobilizace dobrovolných příspěvků;

b) usnadnění výměny informací o právním, politickém a technologickém vývoji týkajícím se trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou a shromažďování důkazů v elektronické podobě mezi státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, a příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi, jakož i nevládními organizacemi, organizacemi občanské společnosti, akademickými institucemi a subjekty soukromého sektoru v souladu s vnitrostátním právem, jakož i o vzorech a trendech v oblasti kyberkriminality a o úspěšných postupech prevence a boje proti těmto trestným činům;

c) spolupráce s příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi, jakož i nevládními organizacemi, organizacemi občanské společnosti, akademickými institucemi a subjekty soukromého sektoru;

d) vhodného využívání relevantních informací získaných jinými mezinárodními a regionálními organizacemi a mechanismy pro prevenci a boj proti trestným činům stanoveným v souladu s touto úmluvou, aby se zabránilo zbytečnému zdvojování práce;

e) pravidelného přezkoumávání provádění této úmluvy státy, které jsou jejími smluvními stranami;

f) vydávání doporučení ke zlepšení této úmluvy a jejího provádění a zvažování možného doplnění nebo změny úmluvy;

g) vypracování a přijetí dodatkových protokolů k této úmluvě na základě článků 61 a 62 této úmluvy;

h) zohlednění požadavků států, které jsou smluvní stranou úmluvy, na technickou pomoc a budování kapacit v souvislosti s prováděním této úmluvy a doporučení jakýchkoli opatření v tomto ohledu, která považuje za nezbytná.

6. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, poskytne konferenci států, které jsou smluvní stranou úmluvy, informace o legislativních, správních a jiných opatřeních, jakož i o svých programech, plánech a postupech k provádění této úmluvy, jak si to

konference vyžádá. Konference přezkoumá nejúčinnější způsob přijímání informací a jednání na jejich základě, mimo jiné včetně informací obdržených od

států, které jsou smluvní stranou úmluvy, a příslušných mezinárodních a regionálních organizací. V úvahu mohou být vzaty rovněž příspěvky zástupců příslušných nevládních organizací, organizací občanské společnosti, akademických institucí a subjektů soukromého sektoru, řádně akreditovaných v souladu s postupy, o nichž rozhodne konference.

7. Pro účely odstavce 5 tohoto článku může konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy, zřídit a spravovat takové kontrolní mechanismy, které považuje za nezbytné.

8. Podle odstavců 5 až 7 tohoto článku zřídí konference států, které jsou smluvní stranou úmluvy, považuje-li to za nezbytné, vhodné mechanismy nebo pomocné orgány, které napomáhají účinnému provádění úmluvy.

Článek 58

Sekretariát

1. Generální tajemník Organizace spojených národů poskytne konferenci států, které jsou smluvní stranou úmluvy, nezbytné služby sekretariátu.

2. Sekretariát:

   a) pomáhá konferenci států, které jsou smluvní stranou úmluvy, při provádění činností stanovených touto úmluvou a zajišťuje opatření a nezbytné služby pro zasedání konference, která se týkají této úmluvy;

   b) na požádání pomáhá státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, při poskytování informací konferenci států, které jsou smluvní stranou úmluvy, jak je stanoveno v této úmluvě, a

   c) zajišťuje nezbytnou koordinaci se sekretariáty příslušných mezinárodních a regionálních organizací.

Kapitola IX

Závěrečná ustanovení

Článek 59

Provádění úmluvy

1. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, přijme nezbytná opatření, včetně legislativních a správních opatření, v souladu se základními zásadami svého vnitrostátního práva, aby zajistil plnění svých závazků podle této úmluvy.

2. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, může přijmout tvrdší nebo přísnější opatření, než jsou opatření stanovená touto úmluvou, pro prevenci a potírání trestných činů stanovených v souladu s touto úmluvou.

Článek 60

Účinky úmluvy

1. Pokud dva či více států, které jsou smluvní stranou úmluvy, uzavřely dohodu či smlouvu o otázkách upravených v této úmluvě či jinak upravily své vztahy v těchto otázkách, či pokud tak v budoucnu učiní, jsou také oprávněné uplatňovat takovou dohodu či smlouvu nebo řídit se takto upraveným vztahem.
2. Žádné ustanovení této úmluvy se nedotýká jiných práv, omezení, závazků a odpovědnosti státu, který je smluvní stranou úmluvy, podle mezinárodního práva.

Článek 61

Vztah k protokolům

1. Tato úmluva může být doplněna jedním nebo více protokoly.
2. Aby se mohl stát smluvní stranou protokolu, musí být stát nebo organizace regionální hospodářské integrace rovněž smluvní stranou této úmluvy.
3. Stát, který je smluvní stranou této úmluvy, není protokolem vázán, pokud se nestane smluvní stranou protokolu v souladu s jeho ustanoveními.
4. Každý protokol k této úmluvě se vykládá společně s touto úmluvou s přihlédnutím k účelu tohoto protokolu.

Článek 62

Přijetí doplňkových protokolů

1. Aby se konference smluvních stran zabývala přijetím jakéhokoli dodatkového protokolu, je zapotřebí alespoň 60 států, které jsou smluvní stranou úmluvy. Konference vynaloží veškeré úsilí, aby dosáhla konsensu o jakémkoli doplňkovém protokolu. Jestliže bylo veškeré úsilí o dosažení konsenzu vyčerpáno a dohody nebylo dosaženo, bude pro přijetí dodatkového protokolu jako poslední možnost vyžadován alespoň dvoutřetinový souhlas států, které jsou smluvní stranou úmluvy a které jsou přítomny a hlasují na zasedání konference.

2. Regionální organizace hospodářské integrace uplatní v záležitostech své působnosti hlasovací právo podle tohoto článku počtem hlasů odpovídajícím počtu jejich členských států, jež jsou smluvními stranami této úmluvy.

Tyto organizace neuplatní své hlasovací právo, jestliže svá hlasovací práva uplatní jejich členské státy, a naopak.

Článek 63

Řešení sporů

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, usilují o urovnání všech sporů týkajících se výkladu nebo provádění této úmluvy jednáním nebo jinými smírnými prostředky dle své vlastní volby.

2. Každý spor mezi dvěma nebo více státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, týkající se výkladu nebo uplatňování této úmluvy, který nelze vyřešit jednáním nebo jinými mírovými prostředky v přiměřené lhůtě, bude na žádost jednoho z těchto států předložen k rozhodčímu řízení. Pokud se do šesti měsíců ode dne podání žádosti o rozhodčí řízení nemohou tyto státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, dohodnout na organizaci rozhodčího řízení, může kterýkoli z těchto států, které jsou smluvní stranou úmluvy, spor předložit Mezinárodnímu soudnímu dvoru na základě žádosti v souladu se statutem Soudního dvora.

3. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy, může při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení této úmluvy nebo při přístupu k ní prohlásit, že se nepovažuje vázaný odstavcem 2 tohoto článku. Ostatní státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, nejsou vázány odstavcem 2 tohoto článku ve vztahu k žádnému státu, který je smluvní stranou úmluvy a jenž učinil takovou výhradu.

4. Každý stát, který je smluvní stranou úmluvy a jenž učinil výhradu v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, může tuto výhradu kdykoli odvolat oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Článek 64

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení

1. Tato úmluva bude otevřena všem státům k podpisu v Hanoji v roce 2025 a poté v sídle OSN v New Yorku do 31. prosince 2026.

2. Tato úmluva je rovněž otevřena k podpisu regionálním organizacím pro hospodářskou integraci za předpokladu, že alespoň jeden členský stát takové organizace podepsal tuto úmluvu v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

3. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační, přijímací nebo schvalovací listiny se uloží u generálního tajemníka Organizace spojených národů. Organizace regionální hospodářské integrace může uložit ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo schválení, pokud tak učinil alespoň jeden z jejích členských států. V této ratifikační listině, listině o přijetí nebo schválení tato organizace prohlásí rozsah svých pravomocí v záležitostech, které

se řídí touto úmluvou. Tato organizace také uvědomí depozitáře o jakékoli příslušné změně v rozsahu jejích pravomocí.

4. K této úmluvě může přistoupit kterýkoli stát nebo kterákoli organizace regionální hospodářské integrace, jejíž alespoň jeden členský stát je smluvní stranou této úmluvy. Listiny o přistoupení se uloží u generálního tajemníka Organizace spojených národů. Organizace regionální hospodářské integrace při svém přistoupení prohlásí rozsah svých pravomocí v záležitostech upravených touto úmluvou. Tato organizace také uvědomí depozitáře o jakékoli příslušné změně v rozsahu jejích pravomocí.

Článek 65

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstupuje v platnost devadesátým dnem po datu uložení čtyřicáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení. Pro účely tohoto odstavce nelze žádnou z listin uložených organizací regionální hospodářské integrace považovat za doplněk listin, které již uložily členské státy této organizace.

2. Pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace, které ratifikují, přijmou, schválí tuto úmluvu nebo k ní přistoupí po uložení čtyřicáté listiny o takovém kroku, vstoupí tato úmluva v platnost třicátým dnem po dni uložení příslušné listiny tímto státem nebo organizací nebo dnem, kdy tato úmluva vstoupí v platnost podle odstavce 1 tohoto článku, podle toho, co nastane později.

Článek 66

Změna

1. Po uplynutí pěti let od vstupu této úmluvy v platnost může stát, který je smluvní stranou úmluvy, navrhnout změnu a předat ji generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který poté sdělí navrhovanou změnu státům, které jsou smluvní stranou úmluvy, a konferenci států, které jsou smluvní stranou úmluvy, za účelem posouzení návrhu a rozhodnutí o něm. Konference se vynasnaží dosáhnout konsensu ohledně každé změny. Jestliže bylo veškeré úsilí o dosažení konsensu vyčerpáno a dohody nebylo dosaženo, přijetí změny vyžaduje, v krajním případě, dvoutřetinovou většinu hlasů přítomných a hlasujících států, které jsou smluvní stranou úmluvy.

2. Regionální organizace hospodářské integrace uplatní v záležitostech své působnosti hlasovací právo podle tohoto článku počtem hlasů odpovídajícím počtu jejich členských států, jež jsou smluvními stranami této úmluvy.

Tyto organizace neuplatní své hlasovací právo, jestliže svá hlasovací práva uplatní jejich členské státy, a naopak.

3. Změna přijatá v souladu s odstavcem 1 tohoto článku podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení státy, které jsou smluvní stranou úmluvy.

4. Změna přijatá v souladu s odstavcem 1 tohoto článku vstoupí ve vztahu ke státu, který je smluvní stranou úmluvy, v platnost 90 dní po dni uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení této změny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

5. Jakmile změna vstoupí v platnost, je závazná pro ty státy, které jsou smluvní stranou úmluvy a jež vyjádřily souhlas s tím, že jí budou vázány. Ostatní státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, jsou nadále vázány ustanoveními této úmluvy a všemi dřívějšími změnami, které ratifikovaly, přijaly nebo schválily.

Článek 67

Vypovězení

1. Stát, který je smluvní stranou této úmluvy, může tuto úmluvu vypovědět písemným oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů. Takové vypovězení nabude účinnosti jeden rok ode dne, ve kterém bylo doručeno generálnímu tajemníkovi.

2. Organizace regionální hospodářské integrace přestane být stranou této úmluvy, jakmile ji vypoví všechny její členské státy.

3. Vypovězení této úmluvy podle odstavce 1 tohoto článku má za následek vypovězení všech protokolů k této úmluvě.

Článek 68

Depozitář a jazyky

1. Generální tajemník Organizace spojených národů je jmenován depozitářem úmluvy.

2. Prvopis této úmluvy, jehož arabské, čínské, anglické, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, je uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

NA DŮKAZ TOHO tuto úmluvu podepsali zmocnění signatáři, pověření k tomu svými vládami.